

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ФНРЈ“ излази по потреби, у српском, хрватском, словеначком и македонском издању. — Огласи по тарифи. — Жиро рачун код Народне банке ФНРЈ за претплату и посебна издања 101-11, за огласе 101-11
1-30 1-331

Среда, 29 април 1959

БЕОГРАД

БРОЈ 17

ГОД. XV

Цена овом броју је 80.— дина. — Претплата за 1959 годину износи 2000.— дина, а за иностранство 3000.— динара. — Редакција: Улица Краљевића Марка бр. 9. Пошт. фах 226. — Телефони: централа 28-010, 28-417 и 28-838, Администрација 26-276, Одељење продаје 22-619.

294.

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ОПШТЕГ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ СПОМЕНИКА КУЛТУРЕ

На основу члана 71 тачка 2 Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Општи закон о заштити споменика културе, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 15 априла 1959 године.

П. Р. бр. 36

16 априла 1959 године

Београд

Претседник Републике,
Јосип Броз-Тито, с. р.

Претседник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ОПШТИ ЗАКОН О ЗАШТИТИ СПОМЕНИКА КУЛТУРЕ

І ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1

Споменици културе стављају се под заштиту по одредбама закона.

Спомеником културе сматрају се непокретни и покретни предмети, као и групе предмета који су због своје археолошке, историске, социолошке, етнографске, уметничке, урбанистичке и друге научне или културне вредности од значаја за друштвену заједницу.

Члан 2

Сврха заштите споменика културе јесте:

- очување споменика културе у неокрњеном и изворном стању;
- стварање што повољнијих услова за опстанак споменика и предузимање мера потребних за његово редовно одржавање;
- спречавање сваке радње чијим би се извршењем могло непосредно или посредно променити својство, облик, значај или изглед споменика, а тиме и њихова вредност као споменика културе;
- обезбеђење услова да споменици, према својој намени и значају, служе задовољењу културних потреба заједнице.

Члан 3

Споменици културе заштићени су по самом закону без обзира да ли су у друштвеној или грађанској својини и да ли су регистровани.

Члан 4

Споменици културе који су после 31 јула 1943 године извађени из земље или из воде или нађени при ископавању или истраживању сматрају се друштвеном својином.

Ако на извађени или нађени споменик културе приватно лице полаже право својине, орган надлежан за послове заштите споменика културе преузеће споменик на управљање до утврђивања сопственика.

Законом и прописима донетим на основу закона може се одредити у којим случајевима припада награда поштенем налазачу и начин њеног утврђивања.

Члан 5

Имаоцем споменика културе у смислу овог закона сматра се сваки појединац и правно лице, орган, установа, удружење или друга организација која је сопственик или поседник споменика, или има право управљања или по било ком основу држи споменик.

Члан 6

Право коришћења споменика културе у друштвеној својини на којима посебним актом надлежног органа то право није дато другом органу, установи или организацији, припада општини на чијем се подручју споменик налази.

Члан 7

О чувању и одржавању споменика културе чији ималац није познат, до одређивања органа, установе или организације којој се даје право коришћења спомеником односно до утврђивања сопственика, стара се орган управе општинског народног одбора надлежан за послове заштите споменика културе.

Члан 8

Службу заштите споменика културе врше заводи за заштиту споменика културе као самосталне установе организоване на начелу друштвеног управљања, уколико поједини послови те службе овим законом или републичким прописима нису стављени у надлежност државних органа или других установа.

Члан 9

У области заштите споменика културе државни органи оснивају заводе за заштиту споменика културе, старају се о обезбеђењу материјалних средстава за вршење службе заштите споменика културе, о образовању и о усовршавању кадрова за заштиту тих споменика и врше друга права и дужности одређене законом.

Савети народних одбора и републички савети надлежни за послове заштите споменика културе, поред послова који су им стављени у надлежност као државним органима, врше и послове друштвеног управљања од заједничког интереса за заштиту споменика културе у општини, срезу, односно републици.

Члан 10

Ради што потпунијег укључивања у заштиту споменика културе заинтересованих друштвених снага и грађана могу се за један или више споменика културе образовати савети (одбори и сл.) као органи друштвеног управљања и њима поверити вршење одређених послова у вези са управљањем, чувањем и заштитом споменика културе.

Чланове овог савета бирају заинтересоване друштвене организације а одређени број чланова именује општински народни одбор.

Члан 11

Проучавањем и стручним одржавањем споменика културе, као и стварањем услова да споменици служе задовољењу културних потреба заједнице баве се и посебне установе (музеји, галерије и сл.), које се организују на начелима друштвеног управљања.

Члан 12

Вршење одређених послова у вези са старањем о чувању и одржавању једног или више споменика културе у друштвеној својини може се, у складу са републичким законом, поверити и појединим удружењима и другим друштвеним организацијама које имају за циљ старање о споменицима културе.

Члан 13

У спровођењу заштите споменика културе државни органи и установе за заштиту споменика културе ослањају се на сарадњу имаоца споменика културе, других грађана и заинтересованих друштвених организација и потстичу њихов интерес за што боље чување и заштиту споменика културе, као и њихову сарадњу на утврђивању предмета који имају својство споменика.

Заводи за заштиту споменика културе дужни су пружати помоћ и сарадњу имаоцима споменика културе у чувању и одржавању споменика, нарочито давањем стручних савета и мишљења, указивањем на потребу конзервирања споменика и вршења стручних експертиза у циљу одређивања мера за одржавање споменика културе.

Члан 14

Републичким законом могу се национализовати поједини споменици културе у грађанској својини који су од посебног значаја за заједницу. Тим законом се одређује и начин утврђивања накнаде за национализовани споменик културе ако га је ималац користио или ако је споменик могао бити у промету.

Члан 15

Ослобађају се од плаћања административних такса сви поднесци, решења, жалбе као и други акти који се доносе у вези са заштитом споменика културе.

Имаоци споменика културе уживају у погледу споменика пореске, царинске и друге олакшице предвиђене посебним прописима.

II ОБАВЕЗЕ ИМАЛАЦА СПОМЕНИКА КУЛТУРЕ

Члан 16

Свако лице које је сопственик или по ма ком основу држи споменик културе или предмет за који се основано може претпоставити да има својство споменика културе, дужно је да споменик односно такав предмет пријави надлежном заводу за заштиту споменика културе или органу управе општинског народног одбора надлежном за послове заштите споменика културе. Овај орган управе дужан је пријаву без одлагања доставити надлежном заводу за заштиту споменика културе.

Ималац споменика културе дужан је да пријави и све промене које на споменику културе настану после његовог пријављивања, као и правне промене у вези са спомеником.

Члан 17

Ималац споменика културе дужан је да споменик брижљиво чува, да се стара о правилном одржавању и оправкама споменика, као и да на време предузима и извршава све прописане техничко-заштитне мере и друге мере потребне за одржавање и заштиту споменика културе.

Трошкове у вези са чувањем и одржавањем споменика културе и спровођењем техничко-заштитних мера сноси ималац споменика.

Ако одржавање споменика културе или радови на његовој оправци или конзервирању захтевају ванредне трошкове који прелазе приходе или друге материјалне користи које ималац има од споменика културе, ималац споменика није дужан сносити трошкове преко износа тих прихода односно користи. Орган надлежан за послове заштите споменика културе може одредити да се ови трошкови подмире из друштвених средстава.

Члан 18

Ако ималац споменика културе не изврши прописану меру за заштиту споменика, орган надлежан за послове заштите споменика културе опоменуће га и одредити му рок у коме је дужан ту меру извршити, уз упозорење да ће у противном таква мера бити извршена о његовом трошку.

Ако ималац споменика ни после опомене не изврши прописану меру или не изврши у одређеном року меру коју му је наложио орган надлежан за послове заштите споменика културе, овај орган може извршити ту меру о трошку имаоца.

Члан 19

У случају отуђења споменика културе у грађанској својини у чије су одржавање, оправке или конзервирање уложена знатнија друштвена средства, сопственик је дужан накнадити заједници износ за који се услед улагања тих средстава повећала вредност споменика културе.

Потраживање накнаде по претходном ставу за друштвена средства уложена у непокретни споменик културе обезбеђује се хипотеком на споменику културе.

Члан 20

Ималац споменика културе дужан је допустити истраживање и проучавање споменика културе у научне и уметничке сврхе лицу које има за то одобрење органа надлежног за послове заштите споменика културе.

Ималац предмета за који се претпоставља да је споменик културе, мора установи или лицу овлашћеном од органа надлежног за заштиту споменика културе допустити да предмет прегледа или изврши потребно истраживање или проучавање.

Члан 21

Орган надлежан за послове заштите споменика културе може својим решењем одредити да је ималац споменика културе дужан учинити споменик приступачним јавности на начин и под условима одређеним тим решењем, ако је то с обзиром на природу и значај споменика културе неопходно ради задовољавања културних потреба заједнице.

При доношењу решења водиће се рачуна о имовинским и личним приликама имаоца, о историјама у којима је споменик смештен, о могућностима имаоца да споменик учини приступачним јавности, као и о трошковима који се тиме проузрокују имаоцу.

Члан 22

За предузимање било какве радње која може проузроковати промене на споменику културе или нарушити интегритет споменика, потребна је претходна дозвола органа надлежног за послове заштите споменика културе.

Као такве радње сматрају се нарочито: конзервирање, рестаурирање, дозиђивање, презиђивање споменика и други слични радови, као и подизање и рад индустријских, занатских и других постројења или радилишта у непосредној близини споменика.

Републичким законом може се прописати прибављање претходне дозволе и у другим случајевима.

Члан 23

Ако се споменику културе редовном употребом и коришћењем наноси штета, може се решењем органа надлежног за послове заштите споменика културе наложити имаоцу да употребу и коришћење споменика културе врши само на одређени начин којим се споменику неће наносити штета, а ако је то потребно ради заштите споменика културе — може се ограничити односно забранити употреба или коришћење споменика у одређене сврхе.

Републичким законом предвиђа се у којим случајевима имаоцу споменика културе, због наређивања мера из претходног става, припада накнада.

Члан 24

Ако ималац споменика културе немарно чува или нестручно одржава споменик културе тако да постоји опасност да споменик буде оштећен или уништен, па ни после опомене не обезбеди услове за правилно чување и стручно одржавање споменика, орган надлежан за послове заштите споменика културе може својим решењем одредити да се споменик културе преда на управљање стараоцу одређеном у ту сврху.

Старалац је овлашћен да за рачун и о трошку имаоца предузима све мере за одржавање споменика, а одређене мере може предузимати само по одобрењу органа надлежног за послове заштите споменика културе.

У случају из претходних ставова трошкови одржавања споменика падају на терет имаоца споменика културе, а привремено их подмирује орган који је одредио стараоца уз право регреса од имаоца споменика.

Орган који доноси решење о одређивању стараоца, разрешиће га од дужности ако ималац споменика докаже да је обезбедио услове за правилно и стручно одржавање споменика културе.

Члан 25

Споменици културе не могу се извозити ни износити у иностранство.

Изузетно, поједини споменик културе може се извести односно изнети у иностранство само по дозволи републичког савета надлежног за послове заштите споменика културе.

Ова дозвола се издаје по претходно прибављеном мишљењу републичког завода за заштиту споменика културе.

Републичким законом може се одредити да дозволу по ставу 2 овог члана за одређене врсте споменика културе даје републички завод за заштиту споменика културе у оквиру смерница које одређује републички савет надлежан за послове заштите споменика културе.

Ако је споменик културе пореклом из друге народне републике, пре издавања дозволе за извоз односно изношење прибавиће се и мишљење републичког завода надлежног за заштиту споменика културе те републике.

II ОГРАНИЧЕЊА ПРАВА ИМАЛАЦА СПОМЕНИКА КУЛТУРЕ

1. Прече право куповине споменика културе

Члан 26

Сопственик споменика културе који намерава да споменик културе прода, дужан је претходно понудити га на продају општини на чијем се подручју споменик културе налази.

Сопственик је дужан навести у понуди цену и друге услове продаје.

Члан 27

Општина има право да у року од два месеца од дана кад јој је поднесена понуда за куповину споменика културе, ту понуду прихвати уз цену и друге услове који су наведени у понуди.

Ако општина којој је поднета понуда не жели да користи сама своје прече право куповине, дужна је да најдоцније 30 дана по пријему понуде обавести о понуди срески и републички завод за заштиту споменика културе на чијем се подручју споменик налази.

Понуду упућену општини може, уместо општине, у истом року прихватити уз исте услове друга политичкотериторијална јединица или завод за заштиту споменика културе.

По истеку рока за прихватање понуде сопственик може продати споменик културе другом лицу по цени која није нижа од цене наведене у понуди упућеној општини, и под другим условима који за купца нису повољнији од услова садржаних у овој понуди.

Општина, као и друга политичкотериторијална јединица и завод за заштиту споменика културе, има прече право куповине и у случају принудне продаје споменика културе, и то по цени која је утврђена проценом у поступку принудне продаје.

Орган који спроводи поступак принудне продаје споменика културе у грађанској својини дужан је обавестити народни одбор општине и завод за заштиту споменика културе на чијем се подручју налази споменик да је одређена принудна продаја.

Члан 28

Ако сопственик прода споменик културе, а није га претходно понудио на продају општини, ова има право да тужбом против продавца и купца захтева поништај уговора о продаји у року од године дана од дана када је општина сазнала за његово закључење.

Општина има право на поништај уговора само ако пред судом изјави да купује споменик културе по цени и под другим условима под којима је продат.

Са захтевом за поништај уговора, општина може спојити захтев да јој споменик културе буде предат.

У случају поништаја уговора, престају права купца и трећих лица стечена на споменику културе после закључења поништеног уговора, без обзира да ли је стицалац био савестан.

Право на поништај уговора општина има и у случају кад сопственик прода споменик културе пре истека рока од два месеца од дана кад је споменик културе понудио на продају општини, као и у случају кад је сопственик по истеку овог рока продао споменик културе по цени нижој од цене одређене у понуди упућеној општини, или под условима који су за купце повољнији од услова садржаних у тој понуди.

Општина може захтевати поништај уговора о купопродаји споменика културе и кад је тај уговор закључен под видом поклона или кад је износ цене

или други услов уговора привидан, а стварни услови уговора дају право на поништај по одредбама претходних ставова овог члана.

Право на поништај уговора по претходним ставовима припада и среском и републичком заводу за заштиту споменика културе у року у коме то право може вршити општина, ако општина ово право не користи.

2. Експропријација непокретности ради археолошких истраживања и пренос права коришћења

Члан 29

Непокретност у грађанској својини може бити експрописана у сврху археолошких истраживања и ископавања. У исту сврху може таква непокретност бити привремено заузета по одредбама Закона о експропријацији.

О постојању потребе за експропријацију и привременом заузимању непокретности у сврху из претходног става, решава у седници републички савет надлежан за послове заштите споменика културе на предлог корисника експропријације.

Члан 30

Право коришћења споменика културе у друштвеној својини може се решењем извршног већа народне републике на чијој се територији споменик налази пренети са једног носиоца тог права на другог носиоца кад за то постоји општи интерес.

Сматраће се да општи интерес постоји кад споменик културе, с обзиром на свој историски, научни или уметнички значај, може потпуно одговорити својој намени у циљу задовољавања културних потреба заједнице само ако право коришћења споменика културе буде пренесено на онога ко тај пренос предлаже.

Члан 31

Ако се право коришћења споменика културе који је служио као станбена или пословна зграда преноси на другог имаоца, овај је дужан на захтев носиоца права са кога се врши пренос, дати му накнаду у другој згради. Ако се међу њима не постигне споразум у погледу накнаде, о спорном питању решава републичко извршно веће.

Члан 32

Ако овим законом није што друго предвиђено, на експропријацију односно привремено заузимање непокретности у сврху археолошких истраживања и ископавања, као и на пренос права коришћења споменика културе, сходно се примењују одредбе Закона о експропријацији.

IV РЕГИСТРОВАЊЕ СПОМЕНИКА КУЛТУРЕ И ДРУГЕ УПРАВНЕ МЕРЕ

Члан 33

Сваки споменик културе, као и предмет за који се утврди да има својство споменика културе, уписује се у регистар споменика културе, који води надлежни завод за заштиту споменика културе. Дали један предмет има својство споменика културе, утврђује надлежни завод за заштиту споменика културе.

Против решења којим се утврђује својство споменика културе може се изјавити жалба. Ова жалба не задржава извршење решења.

У регистар из става 1 овог члана уносе се и подаци о трошковима издржавања, справке или конзервирања споменика културе у грађанској својини подмирен из друштвених средстава.

Члан 34

Археолошка ископавања и истраживања могу се вршити само на основу дозволе републичког завода за заштиту споменика културе.

Дозвола за археолошка ископавања и истраживања издаје се научним односно стручним установама и организацијама које испуњавају услове за вршење таквих радова.

Дозвола за археолошка ископавања и истраживања може се издати само ако су обезбеђена материјална средства и стручни кадрови за такве радове.

У дозволи за археолошка ископавања и истраживања одређује се подручје на коме се могу вршити радови, правац и обим радова, као и услови под којима се ови радови могу вршити.

Републички савет надлежан за послове заштите споменика културе одређује својим решењем коме припада право коришћења предметима ископаним или нађеним приликом археолошког ископавања и истраживања. Тим решењем се може одредити да се нађени предмети могу пренети са подручја општине у којој су нађени у друго место само по претходно прибављеном мишљењу републичког завода за заштиту споменика културе и савета општинског народног одбора надлежног за послове заштите споменика културе оне општине односно среза на чијем су подручју нађени.

Члан 35

Ако ималац дозволе изводи радове на археолошким ископавањима и истраживањима противно прописаним заштитним мерама или противно самој дозволи, орган који је издао дозволу може решењем привремено обуставити радове, а у случају непосредне опасности по ископине може и одузети дозволу.

Члан 36

У припремама за израду урбанистичких планова насеља или делова насеља која су уписана у регистар споменика културе као урбанистичка целина надлежни орган дужан је пре израде нацрта урбанистичког плана прибавити мишљење надлежног завода за заштиту споменика културе.

Уз предлог урбанистичког плана насеља или делова насеља из претходног става односно одлуке која тај план замењује мора се поднети мишљење надлежног завода за заштиту споменика културе о предлогу плана.

Ако орган који доноси урбанистички план не усвоји мишљење надлежног завода за заштиту споменика културе, завод може поднети приговор органу надлежном за потврду урбанистичког плана.

Члан 37

Ако се у току извођења грађевинских или других радова наиђе на археолошко налазиште или друге предмете од археолошког значаја, организација, установа или лице које непосредно изводи радове дужно је о томе без одлагања обавестити орган управе општинског народног одбора надлежан за послове заштите споменика културе који ће о томе обавестити надлежни завод за заштиту споменика културе.

Ако постоји непосредна опасност оштећења археолошког налазишта или предмета од археолошког значаја, орган управе општинског народног одбора надлежан за послове заштите споменика културе може својим решењем привремено обуставити радове до доношења решења од стране надлежног завода за заштиту споменика културе, као и предузети друге потребне мере за обезбеђење археолошког налазишта односно нађених предмета.

Надлежни завод за заштиту споменика културе може, с обзиром на карактер налазишта, донети

решење којим се привремено забрањује извођење грађевинских радова на земљишту које претставља археолошко налазиште и предложити надлежном органу који је дао одобрење за ужу локацију објеката који се изграђује да своје решење измени.

Одобрење за ужу локацију на заштићеном подручју односно објекту може се издати по претходној сагласности надлежног завода за заштиту споменика културе.

V ОРГАНИ ЗА ЗАШТИТУ СПОМЕНИКА КУЛТУРЕ

Члан 38

Заводе за заштиту споменика културе оснивају републичка извршна већа и народни одбори.

На територији народне републике могу се основати и два или више републичких завода за заштиту споменика културе.

Два или више народних одбора могу споразумно основати завод за заштиту споменика културе за подручје двеју или више општина односно срезова.

Народни одбор може основати завод за заштиту споменика културе само ако су обезбеђени услови у погледу стручних кадрова и техничке опреме, као и други услови прописани републичким законом.

Члан 39

Заводи за заштиту споменика културе врше ове послове:

разматрају питања заштите споменика културе, предлажу доношење прописа и предузимање мера у вези са заштитом споменика културе и у том циљу предузимају мере у оквиру свог делокруга; проучавају, истражују и научним методама обрађују питања из области заштите споменика културе;

воде регистар споменика културе; врше право коришћења споменика културе у друштвеној својини на којима им је то право дато; врше друге стручне и управне послове у области заштите споменика културе, ако поједини од тих послова нису стављени у надлежност других органа или установа.

Члан 40

Републички заводи за заштиту споменика културе, поред вршења осталих послова из делокруга завода за заштиту споменика културе, старају се о образовању и усавршавању стручних кадрова, указују стручну помоћ општинским и среским заводима за заштиту споменика културе, врше стручни надзор над њиховим радом и врше друге послове заштите споменика културе који су републичким законом стављени у њихову искључиву надлежност.

Члан 41

Заводи за заштиту споменика културе имају својство правног лица.

Члан 42

Заводом за заштиту споменика културе управљају савет и директор завода.

Савет завода сачињавају чланови које делегирају заинтересовани органи, установе и организације, чланови које именује оснивач из реда грађана који својим радом могу допринети извршењу задатака савета, као и чланови које бира колектив завода.

Директор завода је по положају члан савета.

Члан 43

Против решења завода за заштиту споменика културе донетих у управном поступку у пословима заштите споменика културе решава у другом сте-

пену секретаријат републичког савета надлежан за послове заштите споменика културе.

Члан 44

Савети народних одбора и републички савети надлежни за послове заштите споменика културе врше у области заштите споменика културе нарочито ове послове:

претресају општа питања из области заштите споменика културе;

старају се о обезбеђењу материјалних средстава потребних за вршење службе заштите споменика културе и у том циљу дају предлоге народним одборима односно републичким извршним већима;

предлажу доношење прописа и доносе прописе и прописују мере за које су овлашћени и старају се о извршењу прописа о заштити споменика културе;

дају опште смернице за рад завода за заштиту споменика културе;

врше надзор над радом завода за заштиту споменика културе које је основао народни одбор односно републичко извршно веће;

разматрају годишње извештаје о раду завода за заштиту споменика културе и доносе закључке у вези са тим радом.

Републички савети надлежни за послове заштите споменика културе врше и друге послове у области заштите споменика културе који су овим и републичким законима стављени у њихову надлежност.

Члан 45

Органи управе општинског и среског народног одбора надлежни за послове заштите споменика културе врше у области заштите споменика културе ове послове:

врше надзор над законитошћу рада општинског односно среског завода за заштиту споменика културе и указују савету народног одбора надлежном за послове заштите споменика културе на њихове опште акте који су у супротности са законом и другим прописима;

упозоравају надлежни завод за заштиту споменика културе на мере које треба предузети у циљу заштите споменика културе;

врше надзор над извршавањем прописа и мера за заштиту споменика културе у оквиру делокруга одређеног републичким прописима;

предузимају у хитним случајевима сагласно прописима мере за заштиту споменика културе;

врше друге управне послове у области заштите споменика културе који су републичким прописима стављени у њихову надлежност.

Члан 46

Надзор над извршењем прописа о заштити споменика културе, над спровођењем техничко-заштитних мера за заштиту споменика културе и над извођењем радова на археолошким ископавањима и истраживањима од стране установа, организација и грађана, врше у оквиру делокруга одређеног републичким законом, заводи за заштиту споменика културе, односно органи управе општинских и среских народних одбора и секретаријати републичког савета надлежни за послове заштите споменика културе.

VI КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 47

Новчаном казном или затвором до једне године казниће се за кривично дело ко оштети или уништи споменик културе.

Ако је услед дела из става 1 овог члана наступила знатна штета или ако је дело учињено у намери да се споменик културе оштети или уништи,

учинилац ће се казнити затвором најмање шест месеци или строгим затвором до пет година.

Члан 48

Новчаном казном или затвором до шест месеци казниће се за кривично дело ко без дозволе надлежног органа изврши на споменику културе конзерваторске, рестаураторске или истраживачке радове, па услед тога споменик културе буде уништен, тешко оштећен или изгуби својство споменика културе.

Истом казном казниће се ко без дозволе или противно забрани надлежног органа врши археолошка ископавања или истраживања, па услед тога споменик културе буде уништен, тешко оштећен или изгуби својство споменика културе.

Члан 49

Казном затвора најмање три месеца или строгим затвором до пет година казниће се за кривично дело ко приликом археолошких ископавања и иначе присвоји ископане или нађене предмете који преисавају споменик културе.

Члан 50

Казном затвора до једне године казниће се за кривично дело ко без дозволе надлежног органа извезе или изнесе у иностранство споменик културе.

За покушај ће се казнити.

VII ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 51

Одредбе главе III овог закона примењују се као одредбе савезног основног законодавства.

Члан 52

Заштита природних реткости регулише се републичким законом.

Одредбе овог закона које се односе на право прече куповине и административни пренос права коришћења споменика културе сходно важе и за природне реткости које су као такве утврђене по одредбама републичког закона.

Члан 53

Савезни институт за заштиту споменика културе проучава, истражује и научним методама обрађује питања из области заштите споменика културе, стара се о образовању и усавршавању стручних кадрова у области заштите споменика културе и припрема материјале за потребе савезних органа.

Ближе одредбе о задацима и организацији Савезног института за заштиту споменика културе доноси Савезно извршно веће.

Члан 54

Ступањем на снагу овог закона престају да важе:

а) Општи закон о заштити споменика културе и природних реткости („Службени лист ФНРЈ“, бр. 81/46), осим одредаба које се односе на заштиту природних реткости а које важе док се не донесу републички закони;

б) Закон о овлашћењу народних република да могу својим законима о заштити споменика културе и природних реткости отступати од савезног Општег закона о заштити споменика културе и природних реткости („Службени лист ФНРЈ“, бр. 55/57).

Члан 55

Овај закон ступа на снагу тридесетог дана после објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

295.

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ДОПУНАМА ЗАКОНА О СРЕДСТВИМА ПРИВРЕДНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

На основу члана 71 тачка 2 Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о допунама Закона о средствима привредних организација, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 15 априла 1959 године и на седници Већа произвођача од 15 априла 1959 године.

П. Р. бр. 39

16 априла 1959 године

Београд

Претседник Републике,
Јосип Броз-Тито, с. р.

Претседник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН

О ДОПУНАМА ЗАКОНА О СРЕДСТВИМА ПРИВРЕДНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

Члан 1

У Закону о средствима привредних организација после члана 41 додаје се нови члан 41а, који гласи:

„Новчана средства која чине фонд основних средстава, осим амортизационих средстава, могу се користити и за инвестициона улагања у стручне школе, њихове радионице и домове, као и у установе за ваншколско стручно образовање и усавршавање кадрова, кад је оснивач ових установа привредна организација сама или удружена са другим оснивачима.“

Члан 2

После члана 91 додаје се нови члан 91а, који гласи:

„Привредна организација може пренети без накнаде ствари које чине основна средства и средстава заједничке потрошње на стручне школе, њихове радионице и домове, на установе за ваншколско стручно образовање и усавршавање кадрова, као и на друге установе које се баве образовањем и усавршавањем кадрова за потребе привреде.“

Члан 3

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

296.

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОМОЋИ ЧЛАНОВИМА ПОРОДИЦА ЧИЈИ СУ ХРАНИОЦИ НА ОБАВЕЗНОЈ ВОЈНОЈ СЛУЖБИ

На основу члана 71 тачка 2 Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о помоћи члановима породица чији су храниоци на обавезној војној служби, који је усвојила Савезна

народна скупштина на седници Савезног већа од 15 априла 1959 године.

П. Р. бр. 37
16 априла 1959 године
Београд

Претседник Републике,
Јосип Броз-Тито, с. р.

Претседник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН

О ПОМОЋИ ЧЛАНОВИМА ПОРОДИЦА ЧИЈИ СУ ХРАНИОЦИ НА ОБАВЕЗНОЈ ВОЈНОЈ СЛУЖБИ

I ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1

Чланови породица хранилаца који се налазе на служењу војног рока или на другој обавезној војној служби у Југословенској народној армији (у даљем тексту: чланови породица храниоца) имају право на новчану помоћ и здравствену заштиту, по одредбама овог закона.

Члан 2

Финансиска средства за новчану помоћ и здравствену заштиту обезбеђују се у буџетима општина.

II УСЛОВИ ЗА СТИЦАЊЕ ПРАВА

Члан 3

Право на новчану помоћ и здравствену заштиту по овом закону имају чланови породице чији се једини хранилац налази на обавезној војној служби у Југословенској народној армији:

- 1) ако су неспособни за привређивање и
- 2) ако немају довољно средстава за издржавање.

Члан 4

По одредбама овог закона члановима породице храниоца сматрају се:

- 1) брачни друг,
- 2) деца (брачна, ванбрачна, усвојена, пасторчад, унучад и деца без родитеља узета на издржавање),
- 3) родитељи (отац, мајка, очух, маћеха) и усвојилац,
- 4) дед и баба,
- 5) браћа и сестре.

Члан 5

Јединим храниоцем у смислу овог закона (у даљем тексту: хранилац) сматра се лице које је до ступања на обавезну војну службу у Југословенској народној армији живело са члановима породице у заједничком домаћинству и издржавало их од своје плате, зараде или прихода, ако у породици нема других чланова способних за привређивање који су по закону дужни да их издржавају.

Члан 6

Неспособним за привређивање у смислу овог закона сматра се лице потпуно неспособно за вршење свог посла или другог одговарајућег посла, које се ни професионалном рехабилитацијом не би могло оспособити за вршење таквог посла.

Члан 7

Неспособним за привређивање сматра се и жена храниоца:

- 1) ако је старија од 55 година;

2) за време трудноће и порођаја, и то у трајању од 105 дана, од којих, по правилу, 45 дана пре порођаја;

3) ако има дете млађе од 7 година с којим живи у заједници;

4) ако има више деце млађе од 15 година, с којима живи у заједници, а нема других чланова породице који се могу старати о деци за време њеног рада.

Члан 8

Неспособним за привређивање сматрају се и:

- 1) деца, браћа и сестре — ако су млађи од 15 година, или ако се налазе на редовном школовању;
- 2) отац и дед — ако су старији од 65 година, односно мајка и баба, ако су старије од 55 година.

Члан 9

Сматра се да чланови породице храниоца немају довољно средстава за издржавање ако приход од пољопривреде не премаша износ од 10.000 динара годишње по члану домаћинства или ако који други редовни приход не премаша износ од 4.000 динара месечно по члану домаћинства.

Члан 10

Немају право на новчану помоћ и здравствену заштиту по овом закону чланови породице храниоца:

- 1) ако хранилац за време војне вежбе има право на накнаду или плату према важећим прописима;
- 2) који су смештени на сталан боравак у социјалним установама — за време док се у њима налазе;
- 3) који се налазе у истражном затвору или на издржавању казне — за време док истражни затвор односно издржавање казне траје;
- 4) ако је хранилац на отсуству дужем од месец дана — за време трајања отсуства.

III ОБЛИЦИ ЗАШТИТЕ

1. Новчана помоћ

Члан 11

Новчана помоћ износи месечно најмање 1200 динара, а највише 7.500 динара.

Висина новчане помоћи утврђује се према томе да ли је хранилац пре ступања на обавезну војну службу у Југословенској народној армији био у радном односу или не, према врсти и укупном износу прихода, као и према броју чланова породице храниоца који испуњава услове за стицање права по овом закону.

Ближе прописе о одређивању висине новчане помоћи, у границама одређеним у ставу 1 и 2 овог члана, доноси Савезно извршно веће.

Члан 12

При одређивању права на помоћ и висине новчане помоћи узима се у обзир укупан износ прихода од пољопривреде и укупан износ других редовних прихода свих чланова домаћинства.

Другим редовним приходима у смислу претходног става сматрају се сви приходи, без обзира да ли су опорезовани или не, као: приход од сталног занимања и друге имовине, од привредне делатности, плата, зарада, пензија, инвалидски додатак, социјална помоћ и сл. Не сматрају се редовним приходима: инвалиднина по прописима о војним инвалидима, примање по основу одликовања и додатак на децу.

Члан 13

Члановима породице храниоца чије домаћинство поред прихода од пољопривреде има и друге редовне приходе, право на новчану помоћ и њена

висина одређује се на тај начин што се приходу од пољопривреде додају други редовни приходи, па се укупан износ узима као приход од пољопривреде.

Члан 14

Кад на новчану помоћ има право више лица која живе у заједници, новчана помоћ припада сауживаоцима на равне делове.

Кад на новчану помоћ има право више лица која из оправданих разлога после стицања права живе одвојено, а приходи им не потичу из заједничких извора, новчана помоћ припада само онима од њих који испуњавају услове за новчану помоћ.

Ако два или више сауживалаца из претходног става испуњавају услове за примање новчане помоћи, исплаћивање се свакоме од њих износ који би им припадао као самосталном уживаоцу, с тим да збир тих износа не може прећи одређени највиши износ за тај број сауживалаца. Ако збир тих износа прелази највиши износ новчане помоћи, исплаћивање са сауживаоцима у сразмери са износивама који би им припадали као самосталним уживаоцима.

Члан 15

Ако се неки од чланова породице храниоца налази ради лечења или медицинског испитивања у здравственој установи у којој има потпуну опскрбу (стационарна здравствена установа), исплаћује му се делимични износ новчане помоћи, чија висина зависи од броја чланова породице који примају новчану помоћ.

Делимична новчана помоћ одређује се у проценту од укупног износа новчане помоћи која се исплаћује свим члановима породице храниоца и износи:

- 1) 50% за једног члана породице,
- 2) 75% за два члана породице,
- 3) 90% за три члана породице,
- 4) 100% за четири или више чланова породице.

2. Здравствена заштита

Члан 16

Чланови породице храниоца имају право на здравствену заштиту ако имају право на новчану помоћ по одредбама овог закона.

Чланови породице храниоца који имају право на здравствену заштиту по другим прописима, остварују право на здравствену заштиту по тим прописима.

Члан 17

Здравствена заштита из става 1 претходног члана обухвата:

- 1) лекарски преглед и лечење у здравственим установама и у стану болесника;
- 2) давање лекова и других лековитих средстава и санитетског материјала потребног за лечење;
- 3) лекарску и другу помоћ пре, за време и после порођаја у здравственим установама и у стану породице;
- 4) негу зуба (вађење, лечење и пломбирање).

Члан 18

Ако је за остваривање права на здравствену заштиту корисник новчане помоћи упућен у друго место ван места сталног борава, има право на накнаду путних трошкова.

Накнада путних трошкова обухвата: накнаду за трошкове превоза и накнаду за трошкове опскрбе и смештаја за време путовања и борава у другом месту.

Члан 19

Накнада за трошкове превоза даје се према најкраћој релацији, по основној тарифи за редовна превозна средства јавног саобраћаја. Као основна

тарифа редовног саобраћаја сматра се II разред путничког воза односно II разред брода.

Орган управе општинског народног одбора надлежан за послове социјалне заштите може у појединим случајевима, водећи рачуна о стању болесника и дужини пута, на предлог здравствене установе односно надлежног лекара јавне здравствене службе, одобрити и употребу брзог воза и вишег возног разреда односно посебног превозног средства или други повољнији начин превоза.

Посебан начин превоза у хитним случајевима може одобрити лекар јавне здравствене службе, уз накнадно одобрење органа из претходног става.

Члан 20

Висину накнаде за трошкове опскрбе и смештаја за време путовања и борава у другом месту, одређују својим одлукама општински народни одбори.

За децу до навршене седме године живота припада половина накнаде за трошкове опскрбе и смештаја одређене у смислу претходног става.

Члан 21

Ако је према оцени лекара јавне здравствене службе, лекарске комисије или здравствене установе уживаоцу здравствене заштите неопходан пратилац за време путовања, припада му накнада путних трошкова и за пратиоца.

За децу до навршене четрнаесте године живота сматра се да је у сваком случају потребан пратилац за време путовања.

Општински народни одбор прописује својом одлуком случајеве у којима и услове под којима припада накнада путних трошкова пратиоцу који борава са болесником за време лечења у здравственој установи.

IV ПОСТУПАК ЗА ОСТВАРИВАЊЕ ПРАВА

Члан 22

У поступку за остваривање права из овог закона примењују се одредбе Закона о општем управном поступку, ако овим законом није другачије предвиђено.

Члан 23

Захтев за признање права по овом закону подноси се органу управе надлежном за послове социјалне заштите општине на чијем се подручју налази пребивалиште члана породице храниоца. Захтев може поднети свако лице из члана 4 овог закона.

Решење по захтеву доноси надлежни орган из претходног става.

Члан 24

Право на здравствену заштиту остварује се код лекара или здравствених установа јавне здравствене службе на основу упута надлежног органа (члан 23).

Члан 25

Неспособност за привређивање (члан 6) утврђује инвалидске комисије при надлежним заводима за социјално осигурање.

Трошкове прегледа и путне трошкове сноси општине на чијем се подручју налази пребивалиште члана породице храниоца који је поднео захтев.

Члан 26

Сваки корисник права на основу овог закона, дужан је надлежном органу (члан 23) пријавити све промене које су од утицаја на право односно на износ новчане помоћи. Овај орган ће по поднетој пријави донети решење најдоцније у року од месец дана од дана подношења пријаве.

Жалба против решења из претходног става не задржава извршење решења.

Члан 27

Сва права по овом закону теку од дана ступања храниоца на обавезну војну службу у Југословенској народној армији.

Члан 28

Захтев у смислу члана 23 став 1 овог закона може се поднети за све време трајања обавезне војне службе.

Ако је захтев поднет по истеку три месеца од доспелости права на новчану помоћ, ово се право може остварити за три месеца уназад од дана подношења захтева.

Члан 29

Исплату новчане помоћи врши орган из члана 23 став 1 овог закона месечно унапред.

Члан 30

Поднесци, исправе и решења који се односе на остваривање права по овом закону, ослобођени су од свих такса.

V ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 31

Новчане помоћи које су биле исплаћиване по ранијим прописима имају се превести на помоћи према овом закону и прописима донетим на основу њега, у року од два месеца по ступању на снагу овог закона.

Ако би приликом превођења досадашњим уживањима помоћи новчана помоћ по одредбама овог закона била мања, исплаћиваће се ранији износ помоћи све док право траје.

Члан 32

Ближа упутства за спровођење овог закона донеси, по потреби, Секретаријат Савезног извршног већа за социјалну политику и комунална питања.

Члан 33

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Уредба о новчаној помоћи породицама чији се храниоци налазе на обавезној војној служби у Југословенској народној армији („Службени лист ФНРЈ”, бр. 59/52 и 8/53).

Члан 34

Одредбе овог закона примењиваће се од 1 јануара 1959 године.

Новчана помоћ по овом закону исплаћиваће се у 1959 години на терет буџета оних политичко-територијалних јединица на чији је терет исплаћивана пре ступања на снагу овог закона.

Члан 35

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ”.

297.

На основу члана 15 тачка 6 Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти,

Савезна народна скупштина, на седници Савезног већа од 15 априла 1959 године и на седници Већа произвођача од 15 априла 1959 године, донела је

О Д Л У К У

О ИЗМЕНИ И ДОПУНИ САВЕЗНОГ ДРУШТВЕНОГ ПЛАНА ЗА 1959 ГОДИНУ

1. У Савезном друштвеном плану за 1959 годину у глави XVII, одељак 1, тачка 1, став први, у

тексту под 2) бришу се речи „и фондова за кадрове у привреди”.

У ставу другом исте тачке после текста под 2) умеће се нова алинеја 2а) која гласи:

„2а) средства фондова за кадрове у привреди;”

2. У глави XVII, одељак 4, после тачке 4 додаје се нова тачка 5 која гласи:

„5. Савезно извршно веће може прописати да се у друштвене инвестиционе фондове политичко-територијалних јединица унесе део средстава остварених у туристичком промету са страним физичким и правним лицима.

Део средстава из претходног става не може бити већи од 50% од износа противредности остварених страних средстава плаћања.

Средства остварена по одредбама претходних ставова могу се употребити искључиво за финансирање инвестиција за унапређивање туризма.”

3. Одредбе тачке 1 ове одлуке важе од 1 јануара 1959 године.

4. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ”.

Савезна народна скупштина

СНС/А/23

16 априла 1959 године

Београд

Претседник

Савезне народне скупштине,

Петар Стамболић, с. р.

Претседник

Већа произвођача,

Пашко Ромац, с. р.

Претседник

Савезног већа,

др Младен Ивковић, с. р.

298.

На основу члана 38 став 1 Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти,

Савезна народна скупштина, на седници Савезног већа од 15 априла 1959 године и на седници Већа произвођача од 15 априла 1959 године, донела је

О Д Л У К У

О ДОДЕЉИВАЊУ СРЕДСТАВА ИЗ ПРИВРЕДНИХ РЕЗЕРВИ ФЕДЕРАЦИЈЕ

1. Из средстава привредних резерви федерације која се образују сходно одредби тачке 1 главе XXI Савезног друштвеног плана за 1959 годину, додељује се без обавезе враћања, и то:

Милиона динара

1) Савезном буџету за 1959 годину:

а) за покриће мање оствареног прихода од пореза на промет због снижња стопе пореза на промет на тканине од памука, целволе или вештачке свиле, износ од	6.000
б) за обезбеђење средстава за исплату регреса на утврђене залихе тканина од памука, целволе или вештачке свиле трговинским предузећима и радњама који се баве прометом текстила на велико или на мало и индустријским предузећима која се баве производњом конфекције, износ од — — — — —	2.000
в) за обезбеђење средстава која федерација улаже у изградњу пољопривредних, шумарских, ветеринарских и техничких факултета и објеката намењених физичким и хемиским институтима који служе за универзитете у целини, износ од — — — — —	1.000

Милиона
динара

- 2) Општем инвестиционом фонду:
- а) за давање зајмова без конкурса привредним организацијама које набављају одређену опрему домаће производње, износ од — — — — — 4.000
- б) за давање зајма за изградњу хидроелектране Глобочица, износ од — — — — — 500
- в) за давање зајмова за изградњу складишног простора за смештај житарица и производа од житарица и за финансирање изградње и набавке цистерни за смештај течност горива и техничких машина, износ од — — — — — 6.000
- 3) граду Београду за комуналне радове у Новом Београду, износ од — — — — — 2.000

2. Ближе прописе за извршење одредаба под 1в) и 2б) претходне тачке донеће Савезно извршно веће, а за извршење одредаба под 1а), 1б), 2а) и 3 претходне тачке — савезни Државни секретаријат за послове финансија.

Опремену за коју се одобравају зајмови из средстава предвиђених под 2а) претходне тачке утврдиће савезни Државни секретаријат за послове финансија у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове робног промета.

3. Савезни Државни секретаријат за послове робног промета у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија одредиће ближу намену употребе средстава из одредбе тачке 1, под 2в), као и услове и начин њиховог коришћења.

4. Ова одлука ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезна народна скупштина

СНС (А) 8

16 априла 1959 године

Београд

Претседник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

Претседник
Већа произвођача,
Пашко Ромац, с. р.

Претседник
Савезног већа,
др Младен Ивковић, с. р.

299.

На основу члана 38 став 1 Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти,

Савезна народна скупштина, на седници Савезног већа од 15 априла 1959 године и на седници Већа произвођача од 15 априла 1959 године, донела је

О Д Л У К У

О ДОДЕЉИВАЊУ СРЕДСТАВА ИЗ ПРИВРЕДНИХ РЕЗЕРВИ ФЕДЕРАЦИЈЕ ЗА ИЗГРАДЊУ ПОМОРСКИХ ЛУКА

1. Из средстава привредних резерви федерације која се образују сходно одредби тачке 1 главе XXI Савезног друштвеног плана за 1959 годину, додељује се без обавезе враћања преко Општег инвестиционог фонда износ од 830 милиона динара за довршење радова на изградњи и обнови оперативних обала у поморским лукама.

2. Савезно извршно веће извршиће расподелу ових средстава на поједине објекте, утврдиће вистину учешћа инвеститора у трошковима инвестиција и донеће ближе прописе за спровођење ове одлуке.

3. Ова одлука ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезна народна скупштина

СНС/А/24

16 априла 1959 године

Београд

Претседник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

Претседник
Већа произвођача,
Пашко Ромац, с. р.

Претседник
Савезног већа,
др Младен Ивковић, с. р.

300.

На основу члана 38 став 1 Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти,

Савезна народна скупштина, на седници Савезног већа од 15 априла 1959 године и на седници Већа произвођача од 15 априла 1959 године, донела је

О Д Л У К У

О СТОПАМА ДОПРИНОСА ЗА СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ

1. Из личног дохотка радника, осим из личног дохотка радника оствареног у редовном радном односу на пољопривредним делатностима у пољопривредним организацијама и општим земљорадничким задругама, допринос за социјално осигурање плаћа се по општој стопи од 22%. Овај допринос плаћа се од исте основице од које се плаћа и допринос буџетима из личног дохотка.

Из личног дохотка јавних службеника државних органа и установа и службеника других организација које обрачунавају и исплаћују личне дохотке на начин предвиђен за обрачунавање и исплату плата јавних службеника државних органа и установа, допринос за социјално осигурање обрачунава се и плаћа по стопи из претходног става прерачунатој у стопу чијом ће се применом на њихове плате обрачунати исти износ доприноса који би се обрачунао применом стопе из претходног става на личне дохотке ових лица.

Ближе прописе о прерачунавању стопе из става 1 ове тачке у одговарајућу стопу из претходног става, као и о њеном заокружавању у стопу без децимала или у стопу са највише два децимала, доноси савезни Државни секретаријат за послове финансија, у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за рад, а по претходно прибављеном мишљењу Савезног завода за социјално осигурање.

2. Из личног дохотка радника оствареног у редовном радном односу на пољопривредним делатностима у пољопривредним организацијама и општим земљорадничким задругама, допринос за социјално осигурање плаћа се по општој стопи од 20%. Овај допринос плаћа се од исте основице од које се плаћа и допринос буџетима из личног дохотка.

Пољопривредним организацијама и пољопривредним делатностима у смислу претходног става сматрају се привредне организације односно делатности које су као такве одређене прописима донетим на основу члана 21 став 4 Закона о доприносу буџетима из личног дохотка радника („Службени лист ФНРЈ“, бр. 52/57 и 52/58).

3. На примања радника остварена од приватног послодавца обрачунава се допринос за социјално

осигурање у износу у коме би се обрачунао и на толики нето износ личног дохотка радника запослених код привредне организације колики остварује радник запослен код приватног послодавца.

Ближе прописе о прерачунавању стопе из тачке 1 став 1 ове одлуке у одговарајућу стопу за обрачунавање доприноса по претходном ставу, као и о њеном заокружавању у стопу без децимала или у стопу са највише два децимала, доноси савезни Државни секретаријат за послове финансија, у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за рад, а по претходно прибављеном мишљењу Савезног завода за социјално осигурање.

Југословенски држављани и они страни држављани који се на територији Југославије налазе у служби дипломатских или конзуларних претставништва и других организација и лица која уживају право дипломатског имунитета, а који су по прописима о доприносу буџетима из личног дохотка радника дружини сами обрачунавати и плаћати и допринос буџетима из личног дохотка, дружини су, исто тако, сами обрачунавати и плаћати допринос за социјално осигурање, и то како део који сами сноси, тако и део који сноси послодавац. Половина доприноса за социјално осигурање обрачунава се по стопи из става 1 ове тачке.

4. Из личног дохотка југословенских држављана запослених у иностранству код југословенских дипломатских и конзуларних претставништва, код других мисија којима се признаје јавноправни карактер, код пословних јединица југословенских привредних организација, код јединица југословенских органа, установа или друштвених организација, који су по пословима таквих правних лица непосредно упућени на рад или на стручно оспособљавање у иностранству, без обзира да ли лични доходак остварују у Југославији или у иностранству, плаћа се допринос за социјално осигурање по стопи из тачке 1 став 1 ове одлуке из износа личних доходака које би имали да су на раду односно на служби у Југославији.

На разлику између личног дохотка оствареног за рад односно за стручно усавршавање у иностранству, обрачунаот по курсу за неробна плаћања, и личног дохотка који би односни радник имао у Југославији, исплатилац личног дохотка плаћа допринос за здравствено осигурање по стопи од 6%.

Ако је исплатилац личног дохотка обезбедио здравствено осигурање у иностранству у смислу члана 82 Закона о здравственом осигурању радника и службеника („Службени лист ФНРЈ“, бр. 51/54), не плаћа допринос за здравствено осигурање по одредби претходног става, већ само плаћа допринос за социјално осигурање по одредби става 1 ове тачке.

По стопи из става 2 ове тачке обрачунава се и плаћа допринос за здравствено осигурање и на износе стране валуте који се исплаћује укрцаном особљу речног и поморског саобраћаја за време бављења пловних објеката ван граница Југославије односно ван обалног мора Федеративне Народне Републике Југославије и линијском особљу речног саобраћаја стационараним у иностранству, и то у границама висине одређене посебним прописима донетим на основу члана 34 тачка 4 Закона о доприносу буџетима из личног дохотка радника. На износе стране валуте исплаћене преко те висине обрачунава се допринос за социјално осигурање по стопи из тачке 1 став 1 ове одлуке, и то од исте основице од које се плаћа на те износе и допринос буџетима из личног дохотка.

5. На награде ученика у привреди и ученика стручних школа са практичном обуком, као и на награде за рад студената и ученика средњих школа за време практичног рада у привредним организацијама и код других исплатилаца тих награда, допринос за социјално осигурање плаћа се по стопи

доприноса за здравствено осигурање која је одређена прописима донетим на основу тачке 13 ове одлуке.

6. По општој стопи из тачке 1 став 1 ове одлуке плаћа се допринос за социјално осигурање и на приходе од ауторских права на које се плаћа порез на приходе од ауторских права по стопи од 20% по члану 11 ст. 2 и 3 Закона о порезу на приходе од ауторских права и о фонду за унапређивање културних делатности („Службени лист ФНРЈ“, бр. 31/54 и 52/58).

7. На примана остварена у привременом радном односу у смислу чл. 159 до 164 Закона о радним односима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 53/57, 26/58 и 1/59) допринос за осигурање за случај несреће на послу плаћа исплатилац личног дохотка из својих средстава по стопи од 10% на нето износ личног дохотка исплаћен за тај рад.

8. Од износа доприноса за социјално осигурање из личног дохотка припадника Народне милиције и укрцаних бродара и морнара, обрачунаот по општој стопи из тачке 1 ове одлуке, плаћа се надлежним заводима за социјално осигурање 90,91%, а остатак од 9,09% уплаћује се у корист одговарајућих средстава исплатилаца личног дохотка за помиривање издатака које ти исплатиоци у смислу одредаба чл. 30 и 104 Закона о здравственом осигурању радника и службеника обезбеђују осигураницима на терет својих средстава.

9. Од износа доприноса за социјално осигурање из личног дохотка војних осигураника, обрачунаот по општој стопи из тачке 1 ове одлуке, плаћа се надлежним заводима за социјално осигурање 37,5%, а остатак од 62,5% уплаћује се у корист Државног секретаријата за послове народне одбране за покриве расхода здравственог осигурања и додатка на децу војних осигураника.

10. Допринос за социјално осигурање припадника самосталних професионалних делатности, осигураних на основу посебних прописа и уговора, обрачунава се и плаћа по стопи и од основица одређених у тим прописима односно уговорима.

11. Надлежни завод за социјално осигурање може, под условима одређеним посебним прописима, одредити да поједини исплатиоци личног дохотка из радног односа плаћају и посебни допринос за здравствено осигурање по посебној стопи која не може бити већа од 4% од нето износа личног дохотка радника исплаћеног у време за које је тај допринос одређен. Исто тако, надлежни завод за социјално осигурање може, под условима одређеним посебним прописима, одредити да се појединим исплатиоцима личног дохотка радника враћа део доприноса за здравствено осигурање у износу до 2% од нето износа личног дохотка радника исплаћеног у време за које је одређено то право исплатиоца.

Надлежни завод за социјално осигурање може, под условима одређеним посебним прописима, одредити да поједини исплатиоци личног дохотка плаћају додаток на допринос за социјално осигурање до 2% од нето износа личног дохотка радника исплаћеног у време за које је тај додаток одређен.

12. Ако су пре ступања на снагу ове одлуке аконтације доприноса за социјално осигурање из личних доходака остварених у привременом и допунском радном односу и из личних доходака остварених у редовном радном односу од стране лица која су већ раскинула радни однос са исплатиоцем, као и из прихода од ауторских права из тачке 6 ове одлуке, обрачунае и плаћене по прописима донетим на основу члана 52 став 2 Закона о доприносу буџетима из личног дохотка радника, — овај допринос се неће обрачунавати по стопам одређеним овом одлуком, већ ће се тако обрачунавати и наплаћене аконтације сматрати коначним износивима доприноса.

13. Овлашћује се Савезно извршно веће да изврши распоред општих стопа доприноса за социјално осигурање из тачке 1 став 1 и тачке 2 став 1 ове одлуке, на стопе доприноса за здравствено осигурање, за дугорочна осигурања, за материјално обезбеђење лица која су привремено ван радног односа и за посредовање рада, и да, у складу с овим начином расподеле стопе по гранама осигурања, изврши измене у важећим прописима о финансирању социјалног осигурања и о организацији завода за социјално осигурање.

14. Савезни Државни секретаријат за послове финансија, донеће, у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за рад, а по претходно прибављеном мишљењу Савезног завода за социјално осигурање, ближе прописе о утврђивању основица и обрачунавању доприноса за социјално осигурање, о паушалним основицама доприноса за социјално осигурање радника привредних организација које допринос из дохотка привредних организација плаћају у паушалном износу, о паушалним основицама и другим одређеним случајевима, као и о минималним основицама за обрачунавање доприноса за социјално осигурање радника запослених код приватних послодаваца.

15. Даном почетка примењивања ове одлуке престају да важе:

1) Одлука о стопама доприноса за социјално осигурање („Службени лист ФНРЈ”, бр. 54/57 и 1/59);
2) Одредбе чл. 45, 48 до 58 Уредбе о финансирању социјалног осигурања („Службени лист ФНРЈ”, бр. 12/55, 6/58 и 1/59) уколико су у супротности са овом одлуком;

3) Одлука о обрачунавању и плаћању доприноса за социјално осигурање војних осигураника („Службени лист ФНРЈ”, бр. 26/56 и 45/58);

4) Одлука о одређивању стопа доприноса за здравствено осигурање радника и службеника са службом у иностранству („Службени лист ФНРЈ”, бр. 49/57);

5) сви остали прописи који су у супротности с овом одлуком.

16. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ”, а примењиваће се од 1 јануара 1959 године.

Савезна народна скупштина

СНС/А/9

16 априла 1959 године

Београд

Претседник

Савезне народне скупштине,

Петар Стамболић, с. р.

Претседник

Већа произвођача,

Пашко Ромац, с. р.

Претседник

Савезног већа,

др Младен Ивековић, с. р.

301.

На основу члана 38 став 1 Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти,

Савезна народна скупштина, на седници Савезног већа од 15 априла 1959 године и на седници Већа произвођача од 15 априла 1959 године, донела је

ОДЛУКУ

О ОВЛАШЋЕЊУ САВЕЗНОГ ИЗВРШНОГ ВЕЋА ЗА ДОНОШЕЊЕ ПРОПИСА О УЧЕШЋУ НЕПОСРЕДНИХ ИНВЕСТИТОРА У ТРОШКОВИМА ПРИПРЕМЕ И КОМУНАЛНОГ УРЕЂЕЊА ГРАЂЕВИНСКОГ ЗЕМЉИШТА

1. Овлашћује се Савезно извршно веће да, до доношења закона којим ће се регулисати финан-

сирање станбено-комуналне изградње, својим прописом одреди услове учешћа непосредних инвеститора у трошковима припреме и комуналног уређења грађевинског земљишта, као и висину накнаде коју на име тих трошкова општински народни одбори могу наплаћивати од непосредних инвеститора.

2. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ”.

Савезна народна скупштина

СНС (А) 17

16 априла 1959 године

Београд

Претседник

Савезне народне скупштине,

Петар Стамболић, с. р.

Претседник

Већа произвођача,

Пашко Ромац, с. р.

Претседник

Савезног већа,

др Младен Ивековић, с. р.

302.

На основу члана 38 став 1 Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти,

Савезна народна скупштина, на седници Савезног већа од 15 априла 1959 године и на седници Већа произвођача од 15 априла 1959 године, донела је

ОДЛУКУ

О ДОПУНИ ОДЛУКЕ О ПОСЕБНОМ УЧЕШЋУ У ДОХОТКУ И О ЗАЈЕДНИЧКИМ РЕЗЕРВНИМ ФОНДОВИМА ПРИВРЕДНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

1. У Одлуци о посебном учешћу у дохотку и о заједничким резервним фондовима привредних организација („Службени лист ФНРЈ”, бр. 48/58) у тачки 2 додаје се нови став 4 који гласи:

„На део личног дохотка радника који се исплаћује из средстава додељених из заједничког резервног фонда, не плаћа се допринос буџетима из личног дохотка радника.”

2. Ова одлука ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ”.

Савезна народна скупштина

СНС/А/7

16 априла 1959 године

Београд

Претседник

Савезне народне скупштине,

Петар Стамболић, с. р.

Претседник

Већа произвођача,

Пашко Ромац, с. р.

Претседник

Савезног већа,

др Младен Ивековић, с. р.

303.

На основу члана 38 став 1 Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти,

Савезна народна скупштина, на седници Савезног већа од 15 априла 1959 године и на седници Већа произвођача од 15 априла 1959 године, донела је

ОДЛУКУ

О ДОПУНИ ОДЛУКЕ О ОГРАНИЧЕЊУ КОРИШЋЕЊА СРЕДСТАВА АМОРТИЗАЦИЈЕ И О НИЖИМ СТОПАМА АМОРТИЗАЦИЈЕ ЗА ПРИВРЕДНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ОДРЕЂЕНИХ ДЕЛАТНОСТИ

1. У Одлуци о ограничењу коришћења средстава амортизације и о нижим стопама амортизације за

привредне организације одређених делатности („Службени лист ФНРЈ“, бр. 54/57 и 48/58) у тачки III под 1 после речи: „предузећа индустрије конзерви“ додају се речи: „предузећа металопрерађивачке индустрије (осим предузећа машиноградње, предузећа индустрије мотора и моторних возила) чија су оруђа за рад амортизована преко 50%“.

2. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1 јануара 1959 године.

Савезна народна скупштина

СНС (А) 10

16 априла 1959 године

Београд

Претседник

Савезне народне скупштине,

Петар Стамболић, с. р.

Претседник

Већа произвођача,

Пашко Ромац, с. р.

Претседник

Савезног већа,

др Младен Ивековић, с. р.

304.

На основу тачке 6 одељак 1 главе XVII Савезног друштвеног плана за 1959 годину и члана 95 Закона о удруживању у привреди („Службени лист ФНРЈ“, бр. 1/58), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА УРЕДБЕ О ФОНДОВИМА ЗА КАДРОВЕ У ПРИВРЕДИ

Члан 1

У Уредби о фондовима за кадрове у привреди („Службени лист ФНРЈ“, бр. 13/57, 54/57 и 52/58) у члану 1 став 2 мења се и гласи:

„У Народној Републици Црној Гори образују се општински фондови за кадрове у привреди. Одредбе ове уредбе које се односе на среске фондове за кадрове у привреди примењиваће се у Народној Републици Црној Гори на општинске фондове за кадрове у привреди.“

Члан 2

Члан 13 мења се и гласи:

„Допринос за кадрове у привреди који плаћају привредне организације, осим доприноса који плаћају предузећа из члана 17 ове уредбе, расподељује се на део који се уступа тим привредним организацијама, коморама односно стручним удружењима и на део који припада Савезном фонду, републичким и среским фондовима.“

Од доприноса који плаћа привредна организација из претходног става уступа се привредној организацији, комори односно стручном удружењу 40%, а остатак се расподељује на Савезни фонд и на републичке и среске фондове.

Републичко извршно веће може, изузетно, одредити и нижи проценат доприноса који се по претходном ставу уступа привредним организацијама, коморама односно стручним удружењима, али не нижи од 30%.

Члан 3

После члана 15 додају се два нова члана, који гласе:

„Члан 15а

Привредне организације индустрије, рударства, пољопривреде, шумарства, грађевинарства и спољне трговине уносе уступљени део доприноса за кадрове у привреди у фонд заједничке потрошње.

Привредне организације унутрашње трговине, угоститељства и занатства уступљени део доприноса уплаћују у фонд одговарајућих среских комора, а привредне организације друмског, речног и поморског саобраћаја уплаћују уступљени део доприноса у фонд одговарајућих републичких односно савезних стручних удружења.

Коморе односно стручна удружења из претходног става могу део доприноса који су привредне организације дужне да уплате у фонд тих комора односно стручних удружења, делимично или у потпуности оставити тим привредним организацијама, које ова средства уносе у свој фонд заједничке потрошње. Републички орган управе надлежан за послове одговарајуће привредне области може одредити да се појединим привредним организацијама унутрашње трговине, угоститељства, занатства, друмског, речног и поморског саобраћаја мора уступити овај допринос који су ове организације дужне уплатити у фонд из претходног става.

Део доприноса уступљен привредним организацијама, коморама односно стручним удружењима могу ови користити одмах по уплати, и то само за сврхе предвиђене овом уредбом.

Члан 15б

Од укупног доприноса за кадрове у привреди који плаћају привредне организације, осим од доприноса који плаћају предузећа из члана 17 ове уредбе, припада Савезном фонду 10% а остатак, по одбитку дела који се уступа привредним организацијама, коморама односно стручним удружењима, дели се на републичке и среске фондове.

Републичком фонду припада део доприноса који плаћају привредне организације и приватне радње са територије народне републике, а среском фонду део доприноса који плаћају привредне организације и приватне радње са подручја среза. Ако привредна организација има у свом саставу издвојене погонске или пословне јединице, допринос за кадрове у привреди за те јединице, по одбитку дела који припада Савезном фонду и дела који се уступа привредној организацији, комори односно стручном удружењу, припада фонду оне народне републике односно среза на чијој се територији односно подручју налазе те погонске или пословне јединице.

Прописима републичког извршног већа одређује се који део доприноса припада републичком фонду, а који среским фондовима. Део доприноса који припада среским фондовима одређује се у једнаком проценту за све срезове у народној републици. Део доприноса који припада републичком фонду не може бити већи од 30% од укупног доприноса који плаћају привредне организације и приватне радње са територије народне републике.“

Члан 4

У члану 16 став 1 после речи: „и на републичке и среске фондове“ додају се речи: „и на фонд заједничке потрошње привредне организације, односно на фонд коморе или стручног удружења“.

Члан 5

У члану 17 додаје се нови став 4, који гласи:

„Од доприноса који плаћа привредна организација из претходног става припада Фонду за кадрове при Управи за послове војне индустрије 60%, а 40% се уступа тој привредној организацији за намене предвиђене овом уредбом.“

Члан 6

Члан 18 мења се и гласи:

„Банка код које привредне организације плаћају допринос за кадрове у привреди дужна је сваког 5-ог и 25-ог у месецу извршити расподелу и уплату

наплаћеног доприноса на одговарајуће рачуне носилаца ових средстава, сагласно одредбама ове уредбе.“

Члан 7

У члану 20 додаје се нови став 4, који гласи: „Банка код које се воде средства од дела доприноса уступљеног привредним организацијама, коморама односно стручним удружењима, дужна је достављати Народној банци, по упутствима која ова пропише, податке за вођење евиденције.“

Члан 8

У члану 21 став 1 тачка 3 после речи: „које се баве систематским стручним“ додају се речи: „образовањем и“.

Члан 9

У члану 22 став 1 тачка 3 после речи: „које се баве систематским стручним“ додају се речи: „образовањем и“.

Члан 10

Члан 23 мења се и гласи:

„Средства среског фонда употребљавају се:

- 1) за давање помоћи за подизање, проширивање и опрему стручних школа и њихових радионица и домова у којима се спремају кадрови за привреду;
- 2) за давање помоћи установама и организацијама које се баве систематским стручним образовањем и усавршавањем кадрова у привреди.

Средства среског фонда могу се употребити и за давање помоћи за подизање, проширивање и опрему стручних школа и њихових радионица и домова, као и установа за систематско стручно образовање и усавршавање кадрова у привреди, на подручју другог среза, ако је срез из чијег се фонда дају средства заинтересован за кадрове који се спремају у тим школама односно установама.“

Члан 11

У члану 24 став 1 после речи: „и домова,“ додају се речи: „као и установа за систематско стручно образовање и усавршавање кадрова у привреди,“.

У истом члану став 2 после речи: „стручне школе“ додају се речи: „и установе за систематско стручно образовање и усавршавање кадрова у привреди“, а на крају тог става после речи: „тих школа“ додају се речи: „односно установа“.

У истом члану став 3 после речи: „стручних школа“ додају се речи: „и установа за систематско стручно образовање и усавршавање кадрова у привреди“.

Члан 12

После члана 24 додају се два нова члана, који гласе:

„Члан 24а

Средства дела доприноса за кадрове у привреди уступљеног привредним организацијама, коморама односно стручним удружењима употребљавају се:

- 1) за подизање, проширивање, опрему и издржавање установа за систематско стручно образовање и усавршавање кадрова за потребе одговарајућих привредних организација;
- 2) за подмиривање личних и материјалних трошкова за одржавање течајева и семинара за систематско стручно образовање и усавршавање кадрова за потребе одговарајућих привредних организација;
- 3) за подмиривање трошкова образовања кадрова за одговарајуће привредне организације који се упућују на стручно образовање у земљи ван привредне организације;
- 4) за подизање, проширивање, опрему и издржавање стручних школа и њихових радионица и домова, за које се привредне организације саме или удружене са другим привредним организацијама

или политичко-територијалним јединицама преузеле права и дужности оснивача;

5) за пружање помоћи за изградњу, проширивање, опрему и издржавање осталих стручних школа и њихових радионица и домова и установа за систематско стручно образовање и усавршавање, у којима се спремају кадрови за потребе одговарајућих привредних организација.

Члан 24б

Ради извршавања задатака наведених у претходном члану, може се вршити удруживање уступљених средстава доприноса за кадрове.

Привредне организације могу, ако је то у њиховом интересу, удруживати ова средства међусобно, са фондовима комора односно стручних удружења, са средствима фондова за кадрове у привреди, као и са средствима буџета политичко-територијалних јединица.

Коморе односно стручна удружења, ако је то у њиховом интересу, могу ова средства удруживати међусобно, са средствима привредних организација, са средствима фондова за кадрове у привреди, као и са средствима буџета политичко-територијалних јединица.“

Члан 13

У члану 27 додаје се нови став 3, који гласи:

„Исто тако, средства дела доприноса уступљеног привредним организацијама, коморама односно стручним удружењима не могу се употребити за управно-административне расходе који настају у вези са управљањем тим средствима.“

Члан 14

После члана 53 додаје се нови наслов и нови члан, који гласе:

„Va. Начин употребе средстава код привредних организација

Члан 53а

Привредне организације, коморе односно стручна удружења дужни су за уступљени део доприноса за кадрове у привреди на почетку године саставити програм употребе средстава, предрачун прихода и расхода, а на крају године и завршни рачун.

Програм употребе средстава, предрачун прихода и расхода и завршни рачун одобрава раднички савет, а у коморама односно стручним удружењима — њихов орган управљања.

Ближе прописе о начину употребе дела доприноса који се уступа привредним организацијама, коморама односно стручним удружењима, доноси Савезни Државни секретаријат за послове финансија, а за предузећа из члана 17 став 3, уз сагласност Државног секретаријата за послове народне одбране.“

Члан 15

У члану 62 уместо речи: „Секретаријатом за просвету и културу Савезног извршног већа“ ставља се: „секретаријатима Савезног извршног већа за просвету и културу и за рад“.

Члан 16

Банка код које се уплаћује допринос за кадрове дужна је у року од месец дана од дана ступања на снагу ове уредбе извршити прерасподелу и књижење на одговарајућим рачунима износа доприноса за кадрове у привреди уплаћене за протекли период у 1959 години, а на основу посебних обрачуна које поднесу привредне организације.

Члан 17

Програм употребе средстава и предрачун прихода и расхода из члана 14 ове уредбе за 1959 го-

дину саставиће привредне организације, коморе односно стручна удружења у року од месец дана од дана ступања на снагу ове уредбе.

Члан 18

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1 јануара 1959 године.

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 88

31 марта 1959 године

Београд

Претседник Републике,
Јосип Броз-Тито, с. р.

305.

На основу члана 79 став 1 тачка 1, у вези с чланом 9 став 1 алинеја 3 Уставног закона и члана 30 став 3 Уредбе о организацији и раду Савезног извршног већа, Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О ПОДИЗАЊУ ПОСЛАНСТВА ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ У КАРТУМУ НА СТЕПЕН АМБАСАДЕ

1. Посланство Федеративне Народне Републике Југославије у Картуму подиже се на степен амбасаде.

2. Државни секретар за иностране послове предузеће мере потребне за извршење ове одлуке.

3. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 86

31 марта 1959 године

Београд

Претседник Републике,
Јосип Броз-Тито, с. р.

306.

На основу члана 12 Уредбе о фондовима за кадрове у привреди („Службени лист ФНРЈ“, бр. 13/57, 54/57 и 52/58), Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О СТОПАМА ДОПРИНОСА ЗА КАДРОВЕ У ПРИВРЕДИ ЗА 1959 ГОДИНУ

1. Допринос за кадрове у привреди обрачунаће се и уплатиће се у 1959 години по одредбама Одлуке о стопама доприноса за кадрове у привреди за 1958 годину („Службени лист ФНРЈ“, бр. 54/57).

2. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1 јануара 1959 године.

Р. п. бр. 100

31 марта 1959 године

Београд

Савезно извршно веће

Секретар,

Вељко Зековић, с. р.

Потпретседник,

Едвард Кардељ, с. р.

307.

На основу тачке 6 одељак 1 и тачке 5 одељак 4 главе XVII Савезног друштвеног плана за 1959 годину, Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О ПРИХОДИМА ДРУШТВЕНИХ ИНВЕСТИЦИОНИХ ФОНДОВА НАРОДНИХ РЕПУБЛИКА И ОПШТИНА ЗА ФИНАНСИРАЊЕ ИНВЕСТИЦИЈА ЗА УНАПРЕЂИВАЊЕ ТУРИЗМА

1. У друштвене инвестиционе фондове народних република и општина уносе се посебна средства која одговарају висини од 50% од противредности страних средстава плаћања остварених у туристичком промету са страним физичким и правним лицима.

Од средстава из претходног става припада 80% друштвеним инвестиционим фондовима општина, а 20% друштвеним инвестиционим фондовима народних република.

2. Средства из претходне тачке употребиће се за финансирање инвестиција за унапређивање туристичког промета са иностранством, и то за реконструкцију, адаптацију и изградњу угоститељских и комуналних објеката у туристичким местима и објеката који служе за развоју туризма и за набавку превозних средстава.

3. Учешће у расподели средстава из тачке 1 ове одлуке утврђује се сразмерно броју ноћивања иностраних туриста на подручју општине

При утврђивању учешћа у расподели средстава по одредби претходног става, два ноћивања у домаћинствима рачунају се као једно ноћивање у угоститељској привредној организацији.

4. Средства из тачке 1 ове одлуке обрачунаваће се по истeku године, а исплаћиваће се на терет савезног буџета.

5. Савезни Државни секретаријат за послове робног промета, у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија, прописује упутство за спровођење ове одлуке.

6. Ова одлука ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 102

17 априла 1959 године

Београд

Секретар,

Вељко Зековић, с. р.

Потпретседник,

Мијалко Тодоровић, с. р.

308.

На основу члана 21 Уредбе о фонду обртних средстава привредних организација („Службени лист ФНРЈ“, бр. 31/56 и 49/56), а у вези са чланом 2 одељак I под а) тачка 49 Уредбе о преношењу послова у надлежност савезних и републичких органа управе („Службени лист ФНРЈ“, бр. 18/58), савезни Државни секретаријат за послове финансија издаје

НАРЕДБУ

О ОДЛАГАЊУ ПЛАЋАЊА ОТПЛАТА ПО ЗАЈМОВИМА ЗА ОБРТНА СРЕДСТВА ЗАДРУЖНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

1. Задругама и задружним пословним савезима којима су банке и штедионице одобриле зајам из банкарских средстава за редован обим пословања по одредбама Одлуке о начину обезбеђења обртних средстава задругама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 34/57 и 15/58) и Наредбе о примени Одлуке о начину обезбеђења обртних средстава задругама („Службени

лист ФНРЈ", бр. 17/58), банке и штедионице одложити до краја 1961 године плаћање отплата по овим зајмовима.

2. Упутства која издаје Народна банка уз сагласност Југословенске пољопривредне банке за спровођење ове наредбе обавезна су за ове банке и штедионице.

3. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ", а примењиваће се од 1 јануара 1959 године.

Бр. 08-9992/2-59
18 априла 1959 године
Београд

Државни секретар
за послове финансија,
Никола Минчев, с. р.

309.

На основу члана 20 став 2 Закона о доприносу буџетима из личног дохотка радника („Службени лист ФНРЈ", бр. 52/57 и 52/58), у вези са тачком 1 ст. 3 и 5 Одлуке о стопама доприноса за социјално осигурање („Службени лист ФНРЈ", бр. 54/57 и 1/59) и чланом 26 Закона о доприносу за станбено изградњу („Службени лист ФНРЈ", бр. 57/56, 54/57 и 1/59), савезни Државни секретаријат за послове финансија, у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за рад, а по претходно прибављеном мишљењу Савезног завода за социјално осигурање, издаје

НАРЕДБУ

О ПАУШАЛНИМ ОСНОВИЦАМА ДОПРИНОСА ИЗ ЛИЧНОГ ДОХОТКА РАДНИКА ПРИВРЕДНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА СА ПАУШАЛНИМ ОБРАЧУНОМ

1. Из личног дохотка радника привредних организација које по одредбама чл. 23—33 Закона о доприносу из дохотка привредних организација („Службени лист ФНРЈ", бр. 52/57 и 48/58) извршавају обавезе према друштвеној заједници у паушалном износу (у даљем тексту: привредне организације са паушалним обрачуном) издваја се и плаћа допринос буџетима из личног дохотка, допринос за социјално осигурање и допринос за станбено изградњу (у даљем тексту: доприноси из личног дохотка) према месечним паушалним основницама које износе:

- 1) 27.800 динара — за раднике распоређене на радним местима за која се тражи стручна спрема висококвалификованог радника односно за службенике са високом или вишом стручном спремом;
- 2) 20.000 динара — за раднике распоређене на радним местима за која се тражи стручна спрема квалификованог радника односно за службенике са средњом стручном спремом;
- 3) 17.000 динара — за раднике распоређене на радним местима за која се тражи стручна спрема полуквалификованог радника односно за службенике са нижом стручном спремом;
- 4) 15.200 динара — за раднике распоређене на радним местима неквалификованог радника односно за помоћне службенике.

2. Општински народни одбор, оба већа равноправно, по претходно прибављеном мишљењу извршног одбора среског завода за социјално осигурање, може паушалне основнице из тачке 1 ове наредбе за поједине привредне организације са паушалним обрачуном повећати до 20% од тих основница ако утврди да је просечан месечни износ лич-

ног дохотка радника запослених у тим привредним организацијама, остварен у претходној години, за преко 10% већи од основнице из тачке 1 ове наредбе.

Општински народни одбор, оба већа равноправно, по претходно прибављеном мишљењу извршног одбора среског завода за социјално осигурање, може паушалне основнице из тачке 1 ове наредбе за поједине привредне организације са паушалним обрачуном смањити до 20% од тих основница ако утврди да је просечан месечни износ личног дохотка радника запослених у тим привредним организацијама, остварен у претходној години, за преко 10% мањи од основница из тачке 1 ове наредбе.

Повећање односно смањење основница из тачке 1 ове наредбе по претходним ставовима ове тачке може се извршити за све раднике свих или појединих категорија (квалификационих група).

Обавеза плаћања доприноса од повећаних односно смањених основница према ст. 1 и 2 ове тачке настаје од првог дана наредног месеца по достави одлуке привредној организацији.

3. Основнице из тач. 1 и 2 ове наредбе, умањене за допринос из личног дохотка (допринос буџетима, допринос за социјално осигурање по општој стопи и допринос за станбено изградњу по општој стопи), служе као основнице за обрачунавање доприноса за социјално осигурање по посебним стопама одређеним на основу чл. 48—52 Уредбе о финансирању социјалног осигурања („Службени лист ФНРЈ", бр. 12/55, 6/58 и 1/59) и за обрачунавање додатка на допринос одређеног на основу чл. 56—58 исте уредбе.

4. Привредне организације са паушалним обрачуном обрачунаваће доприносе из личног дохотка према паушалним основницама из тач. 1 и 2 ове наредбе за све раднике у редовном радном односу који су у овим привредним организацијама запослени са пуним редовним радним временом, односно са скраћеним радним временом које је по члану 168 Закона о радним односима и другим прописима изједначено са пуним (осмочасовним) радним временом.

5. На примања радника од привредне организације са паушалним обрачуном који су са том организацијом у редовном радном односу са непотпуним радним временом, обрачунавају се и плаћају доприноси из личног дохотка према оствареном личном доходу, ако то непотпуно радно време није изједначено са пуним редовним (осмочасовним) радним временом.

6. На примања радника од привредне организације са паушалним обрачуном који нису у редовном радном односу са том организацијом, обрачунавају се и плаћају доприноси из личног дохотка или порез на доходак по посебним прописима.

7. Ако доприносе из личног дохотка радника који су са привредном организацијом са паушалним обрачуном у редовном радном односу са пуним редовним радним временом или са скраћеним редовним радним временом које је по прописима изједначено са пуним редовним радним временом, треба уплатити за време краће од месец дана, за сваки дан се плаћа по 1/30 од износа обрачунавог према основницама из тачке 1 односно 2 ове наредбе.

Доприноси из личног дохотка радника из тачке 4 ове наредбе могу се уплатити за време краће од месец дана само ако радник није радио цео месец услед наступања на посао после првог дана у месецу односно услед иступања са посла пре последњег дана у месецу, као и услед неспособности радника за рад због болести.

Доприноси из личног дохотка радника из тачке 4 ове наредбе који на основу прописа о здравственом осигурању раде скраћено радно време, обра-

чунавају се и плаћају од основице из тачке 1 односно 2, ове наредбе сразмерно времену provedеном на раду.

8. Даном почетка примењивања ове наредбе престају да важе: Одлука о месечним паушалним износима који се узимају као основи за обрачунавање доприноса за социјално осигурање радника привредних организација које допринос из дохотка привредних организација плаћају у паушалном износу („Службени лист ФНРЈ“, бр. 9/58) и Наредба о висини паушалних основица доприноса из личног дохотка радника привредних организација са паушалним обрачуном („Службени лист ФНРЈ“, бр. 14/58).

9. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1 јануара 1959 године.

Бр. 12—9860/1

10 априла 1959 године

Београд

Државни секретар
за послове финансија,
Никола Минчев, с. р.

310.

На основу члана 24 став 3 Уредбе о зајмовима за инвестиције („Службени лист ФНРЈ“, бр. 31/56), савезни Државни секретаријат за послове финансија, у споразуму са савезним Државним секретаријатом за послове робног промета, издаје

НАРЕДБУ

О ДОПУНАМА НАРЕДБЕ О ДАВАЊУ ИНВЕСТИЦИОНИХ ЗАЈМОВА БЕЗ КОНКУРСА ИЗ СРЕДСТАВА ОПШТЕГ ИНВЕСТИЦИОНОГ ФОНДА ЗА НАБАВКУ ОПРЕМЕ ЗА ГРАЂЕВИНАРСТВО

У Наредби о давању инвестиционих зајмова без конкурса из средстава Општег инвестиционог фонда за набавку опрема за грађевинарство („Службени лист ФНРЈ“, бр. 12/58) у тачки I на крају текста под 3 уместо тачке ставља се тачка и запета, а после њега додаје се нов текст под 4, који гласи:

„4. опреме и објеката за припрему градилишта који имају карактер основних средстава без обзира што предузећа ову опрему и објекте преносе са једног градилишта на друго у циљу припремања градилишта за извођење главних радова.“

У истој тачки додаје се нови став 2, који гласи:

„Зајмове који се одобре за опрему и објекте из одредбе под 4 претходног става, може предузеће, које је ову опрему и објекте већ набавило из обртних средстава, употребити само за рефундацију обртних средстава.“

2. Ближа упутства за спровођење ове наредбе издаваће Југословенска инвестициона банка уз сагласност савезног Државног секретаријата за послове финансија.

3. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 08-11049/1

23 априла 1959 године

Београд

Државни секретар,
за послове финансија,
Никола Минчев, с. р.

311.

На основу члана 69 став 2 Уредбе о трговинској делатности и трговинским предузећима и радњама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 37/55, 1/57, 24/57, 31/57, 54/57, 12/58 и 16/58), савезни Државни секретаријат за послове робног промета издаје

НАРЕДБУ

О ВИСИНИ МАРЖЕ КОЈА СЕ МОЖЕ ЗАРАЧУНАТИ У ОСНОВИЦУ ЗА РЕГРЕС ПРИ ПРОДАЈИ ОГРЕВНОГ МАТЕРИЈАЛА ЗА ПОТРЕБЕ ШИРОКЕ ПОТРОШЊЕ

1. Трговинске и друге привредне организације које, према Одлуци о давању регреса при продаји огревног материјала за потребе широке потрошње („Службени лист ФНРЈ“, бр. 15/59), имају право на регрес за продате и испоручене количине лигнита, мрког угља и брикета од мрког угља, могу зарачунавати у основицу за регрес маржу за покриће својих трошкова, до висине коју су зарачунавале у 1958 години.

2. Привредне организације из претходне тачке које су за поједине испоруке лигнита, мрког угља и брикета од мрког угља у 1958 години зарачунавале маржу у износу већем од 15% од набавне цене, не могу после 1 априла 1959 године зарачунавати маржу у износу већем од 15%, обрачунату на набавну цену франко стовариште привредне организације — корисника регреса.

Изузетно од одредбе претходног става, привредне организације које су за поједине испоруке лигнита, мрког угља и брикета од мрког угља у 1958 години зарачунавале маржу у износу већем од 15% од набавне цене, могу зарачунавати маржу у износу већем од 15% и после 1 априла 1959 године само на основу писменог одобрења органа управе општинског народног одбора надлежног за послове робног промета.

3. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од дана од кога се примењује Одлука о давању регреса при продаји огревног материјала за потребе широке потрошње.

Бр. 259

17 априла 1959 године

Београд

Државни секретар
за послове робног промета,
Марјан Бреџел, с. р.

312.

На основу члана 12 Закона о савезним органима управе („Службени лист ФНРЈ“, бр. 13/56) и члана 33 став 4 Закона о средствима привредних организација („Службени лист ФНРЈ“, бр. 54/57), а у вези са тачком IV Наредбе о одређивању ризика од којих је привредна организација дужна осигурати основна и обртна средства и средства заједничке потрошње („Службени лист ФНРЈ“, бр. 14/58), савезни Државни секретаријат за послове финансија доноси

РЕШЕЊЕ

О ОСИГУРАЊУ ТЕЛЕГРАФСКО-ТЕЛЕФОНСКИХ ЛИНИЈА ЈУГОСЛОВЕНСКИХ ПОШТА, ТЕЛЕГРАФА И ТЕЛЕФОНА

1. Предузећа поштанско-телеграфско-телефонског саобраћаја у саставу Заједнице привредних предузећа Југословенских пошта, телеграфа и телефона (у даљем тексту: ПТТ предузећа), осигура-

вају телеграфско-телефонске линије по одредбама овог решења.

Под телеграфско-телефонским линијама (у даљем тексту: тт линије) по претходном ставу, подразумевају се све врсте ваздушних, телеграфско-телефонских линија и све врсте каблова (ваздушних, подземних, подморских и речних) са кабловском канализацијом, а код подморских каблова — и са кабловским кућицама, које линије чине основна средства ПТТ предузећа.

По одредбама овог решења осигуравају се и телеграфско-телефонски водови ПТТ предузећа који се налазе на туђим објектима, док се туђи водови, монтирани на телеграфско-телефонским објектима ПТТ предузећа не осигуравају по одредбама овог решења.

2. Ствари које се осигуравају по одредбама овог решења не осигуравају се по одредбама Наредбе о одређивању ризика од којих је привредна организација дужна осигурати основна и обртна средства и средства заједнице потрошње.

3. Тт линије из тачке 1 овог решења осигуравају се по одредбама овог решења од следећих ризика (опасности): од пожара, удара грома, експлозије (осим експлозије проузроковане атомском енергијом), олује, града, поплаве, оптерећења услед снега, од снежне лавине, одроњавања, улегућа и клизања терена, пада ваздушног или другог возила, од провале облака, бујице, подземне или високе воде, мрза, кретања леда, крађе (ако се не може утврдити кривац или од њега наплатити трошкови настали за довођење линије у стање у коме је била пре извршене крађе), од дејства електричне струје, кратког споја или атмосферског електрицитета, удеса насталих приликом демотирања или монтирања извршеног у циљу чишћења или оправке, или приликом премештања на друго место (лежиште) на подручју истог ПТТ предузећа, од саобраћајних незгода или од случајних штета нанетих за време манифестација.

4. Трошкови осигурања тт линија обрачунавају се по јединственој годишњој стопи, коју утврђује Управни одбор Заједнице привредних предузећа Југословенских пошта, телеграфа и телефона. Ако утврђена стопа не одговара просечној висини исплаћених отштета по одредбама овог решења, Управни одбор Заједнице привредних предузећа Југословенских пошта, телеграфа и телефона дужан је до краја текуће године утврдити нову стопу која ће се примењивати од 1 јануара наредне године.

Као основица за обрачунавање трошкова осигурања по претходном ставу, служи вредност тт линија, која служи и као основица за обрачунавање амортизације.

5. Обрачунавање и уплаћивање трошкова осигурања тт линија применом стопе из претходне тачке ПТТ предузећа врше на начин и у роковима прописаним за обрачунавање и уплаћивање амортизације основних средстава.

Обрачунате износе трошкова осигурања по претходном ставу ПТТ предузећа уплаћују у Фонд за покриће штета насталих на тт линијама (у даљем тексту: Фонд тт линија) код Генералне дирекције Југословенских пошта, телеграфа и телефона.

Износе уплаћене у смислу претходног става ПТТ предузећа књиже на терет својих материјалних трошкова у смислу тачке I под 5 Упутства о материјалним трошковима привредних организација и издацима и расходима који се изједначају са тим трошковима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 9/58 и 4/59).

6. Средства Фонда тт линија Генерална дирекција Југословенских пошта, телеграфа и телефона држи на посебном рачуну код банке код које има жири рачун и она се могу користити само за нак-

наду штета на тт линијама проузрокованих услед насталих ризика из тачке 3 овог решења.

Средства фонда тт линија не могу се користити за замену тт линија, за њихово инвестиционо или редовно одржавање нити за оправке, као ни за отклањање штета проузрокованих редовном употребом тих линија.

Средства Фонда тт линија формирана у току године, која до 31 децембра те године нису утрошена за намењене сврхе, не могу се пренети у наредну годину, већ их Генерална дирекција Југословенских пошта, телеграфа и телефона расподељује предузећима поштанско-телеграфско-телефонског саобраћаја у саставу Заједнице привредних предузећа Југословенских пошта, телеграфа и телефона на начин који пропише Управни одбор те Заједнице.

7. Штете на тт линијама проузроковане услед настанка ризика из тачке 3 овог решења, утврђују се путем комисије коју одређује директор ПТТ предузећа.

О образовању комисије из претходног става мора се извести Генерална дирекција Југословенских пошта, телеграфа и телефона, која у њу може одредити и свог претставника, чије мишљење и присуство за рад комисије нису обавезни.

Износе штета утврђене од стране комисије из претходног става за сва ПТТ предузећа ликвидира и накнађује из средстава Фонда тт линија Генерална дирекција Југословенских пошта, телеграфа и телефона.

Поступак и начин одређивања комисија и утврђивања и ликвидирања штета прописује Управни одбор Заједнице привредних предузећа Југословенских пошта, телеграфа и телефона, уз претходну сагласност савезног Државног секретаријата за послове финансија.

Ако због изузетних елементарних непогода расположива средства Фонда тт линија не буду довољна за покриће расхода око отклањања штета, Управни одбор Заједнице привредних предузећа Југословенских пошта, телеграфа и телефона, по претходно прибављеној сагласности савезног Државног секретаријата за послове финансија, посебном одлуком одредиће дотацију Фонду тт линија на терет укупних прихода по поштанско-телеграфско-телефонској тарифи пре њихове расподеле на ПТТ предузећа.

8. Средства Фонда тт линија затечена на дан ступања на снагу овог решења, ПТТ предузећа уплатиће у Фонд тт линија у року од 20 дана од дана ступања на снагу овог решења. Настале штете на тт линијама које не буду ликвидирале до ступања на снагу овог решења, ликвидираће се по одредбама овог решења.

9. Ступањем на снагу овог решења престаје да важи Решење о начину и условима образовања и коришћења средстава фонда за покриће штета насталих на телеграфско-телефонским линијама, донето од Управног одбора Генералне дирекције пошта, телеграфа и телефона, Г. Д. бр. 3256 од 8 априла 1955 године.

10. Ово решење ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1 јануара 1959 године, осим тачке 8, која ће се примењивати од дана ступања на снагу овог решења.

Бр. 12—9287/1

4 априла 1959 године

Београд

Државни секретар
за послове финансија,
Никола Минчев, с. р.

313.

На основу члана 13 тачка 9 алинеја 1 Уредбе о преношењу послова у надлежност савезних и републичких органа управе („Службени лист ФНРЈ“, бр. 18/58), а уз сагласност Савезног извршног већа, Секретаријат Савезног извршног већа за просвету и културу доноси

РЕШЕЊЕ О РАНГУ ШКОЛА И ТЕЧАЈЕВА (КУРСЕВА)

I

Спреми два разреда гимназије (члан 39 Општег закона о школству) одговарају следеће школе и течајеви (курсеви):

A — У предатној Југославији

Бановинска стрежнишка школа у Љубљани и Марибору, са завршним испитом, у трајању од две године, уз претходно завршену непотпуну средњу школу са положеним нижим течајним испитом или њој равну школу.

B — У Федеративној Народној Републици Југославији

Једногодишњи Течај за одгојитеље у дечјим домовима и обдаништима у Загребу и једногодишњи Течај за одгојитеље у дечјим домовима у Загребу, уз претходно завршену непотпуну средњу школу са положеним нижим течајним испитом или њој равну стручну школу.

II

Спреми завршене гимназије (члан 39 Општег закона о школству) одговара следећи течај:

У. Федеративној Народној Републици Југославији

Виши рударски течај Министарства рударства ФНРЈ у трајању од једне године, уз претходну спрему од најмање два (раније шест) разреда гимназије или овој равну стручну школу.

III

Спреми више стручне школе одговарају следећи течајеви (курсеви) и испити:

A — У предатној Југославији

Једногодишњи течај за наставнике грађанских школа у Новом Саду, уз претходно завршену потпуну средњу школу са положеним вишим течајним испитом или њој равну школу.

B — У Федеративној Народној Републици Југославији

1) Завршено Специјално одељење економског смера при Вишој поморској школи у Ријеци које је трајало две године, и то школске 1956/57 и школске 1957/58 године;

2) Положен испит за наставника специјалних школа, уз претходно завршену учитељску школу са положеним дипломским испитом или њој равну школу.

IV

Ранг школа, течајева (курсева) и стручних испита утврђен овим решењем не одређује однос једне школе према другој у циљу признавања извесних разреда или испита једне врсте школе за прелаз односно продужење школовања у другој врсти школе, већ може да служи надлежним органима као основ за одређивање стручне спреме при регулисању службеничких односа, пензија и инвалиднина.

V

Одредбама овог решења допуњује се Решење о рангу школа и течајева (курсева) — („Службени лист ФНРЈ“, бр. 18/52).

Бр. 1127

6 априла 1959 године
Београд

Секретар
за просвету и културу,
Крсте Црвенковски, с. р.

314.

На основу чл. 301 и 314 Закона о радним односима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 53/57, 26/58 и 1/59) и члана 8 став 1 под а), члана 11 одељак I под а) тачка 4 и члана 12 одељак I под а) тачка 2 алинеје 7 и 8 Уредбе о преношењу послова у надлежност савезних и републичких органа управе („Службени лист ФНРЈ“, бр. 18/58), Управни одбор Заједнице привредних предузећа Југословенских пошта, телеграфа и телефона, у сагласности са секретаријатима Савезног извршног већа за рад, за саобраћај и везе и за законодавство и организацију, прописује

ПРАВИЛНИК О ДИСЦИПЛИНСКОЈ И МАТЕРИЈАЛНОЈ ОДГОВОРНОСТИ СЛУЖБЕНИКА И РАДНИКА ЗАЈЕДНИЦЕ ПРИВРЕДНИХ ПРЕДУЗЕЋА ЈУГОСЛОВЕНСКИХ ПОШТА, ТЕЛЕГРАФА И ТЕЛЕФОНА

I ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1

Одредбе овог правилника односе се на службенике и раднике запослене у Заједници привредних предузећа Југословенских пошта, телеграфа и телефона (у даљем тексту: Заједница).

Као службеници и радници (у даљем тексту: радници), у смислу претходног става, сматрају се сва лица запослена у Генералној дирекцији Југословенских пошта, телеграфа и телефона (у даљем тексту: Генерална дирекција) и привредним предузећима Заједнице, као и лица која су у радном односу у својству уговорних поштара и сеоских поштоноша.

Члан 2

За повреду радне дисциплине и учињену штету радник одговара дисциплински и материјално.

Дисциплинска и материјална одговорност радника запослених у Заједници регулисане су овим правилником.

Члан 3

Радник одговара дисциплински само ако су повреде радне дисциплине утврђене законом и прописима донетим на основу њега.

Члан 4

Радник одговара дисциплински за дисциплинску неуредност или за дисциплински преступ.

Дисциплинска неуредност је лакша, а дисциплински преступ тежа повреда радне дисциплине.

Члан 5

Радник одговара за дисциплинску неуредност или за дисциплински преступ, ако је повреду радне дисциплине учинио са умишљајем или из нехата.

Кривична одговорност односно одговорност за привредни преступ или прекршај, не искључује дисциплинско кажњавање ако радња која представ-

ља кривично дело, привредни преступ или прекршај претставља и повреду радне дисциплине.

II ДИСЦИПЛИНСКА ОДГОВОРНОСТ

1. Материјалне одредбе

Члан 6

Као дисциплински преступ сматра се нарочито:

- 1) немарно и несавесно вршење дужности;
 - 2) фалсификовање исправа или давање нетачних података у циљу обмањивања организације, који би могли бити од утицаја на заснивање, трајање и престанак радног односа;
 - 3) свака радња односно пропуштање радње која омета или онемогућава правилно функционисање поштанског, телеграфског и телефонског саобраћаја;
 - 4) злоупотреба положаја или прежорачење датог овлашћења;
 - 5) повреда службене тајне;
 - 6) непредузимање или недовољно предузимање мера за сигурност људи и поверених ствари;
 - 7) непридржавање мера хигијенско-техничке заштите при раду;
 - 8) неоправдано односно недозвољено одбијање извршења радних налога издатих од надлежних органа односно претпостављеног руководиоца;
 - 9) проузроковање имовинске штете организацији немарним или несавесним вршењем дужности;
 - 10) прибављање личне материјалне користи, као и примање поклона или других погодности у вези са радом организације и на њену штету;
 - 11) послуга у своју корист или у корист трећег лица новцем, хартијама од вредности или стварима повереним раднику на радном месту;
 - 12) непристојно држање за време вршења дужности и изазивање нереда;
 - 13) долазак на посао у напитом стању, као и опијање за време рада;
 - 14) неоправдани изостанак са посла који траје без прекида дуже од 3 дана;
 - 15) ускраћивање давања односно неовлашћено давање података, или давање нетачних података, који се по важећим прописима обавезно дају овлашћеним органима, установама и организацијама;
- Прописима о вршењу службе могу се предвидети и други дисциплински преступи.

Члан 7

Радник не сме бити дисциплински кажњен пре него што буде саслушан, осим ако се без оправданих разлога не одазове на уредно достављен позив.

Саслушање поводом дисциплинске неуредности може бити извршено и узимањем писмене изјаве односно изјашњења.

Члан 8

За више дела која се истовремено расправљају, изриче се једна казна.

Члан 9

Казне за дисциплинске неуредности јесу:

- 1) опомена,
- 2) укор,
- 3) строги јавни укор,
- 4) новчана казна у износу до 5% од једномесечне плате односно једномесечног личног дохотка радника, у трајању до једног месеца, с тим да укупан збир новчаних казни у једном месецу не може прећи износ од 10% од месечне плате односно месечног личног дохотка радника.

Казне из тач. 2, 3 и 4 претходног става уписују се у персонални лист кажњеног радника.

Члан 10

Казне за дисциплинске преступе јесу:

- 1) умањење плате односно месечног личног дохотка у трајању до 3 месеца, с тим да умањење за сваки поједини месец не може бити веће од 10% од плате односно месечног личног дохотка;
- 2) заустављање у напредовању у више звање односно у виши платни разред или вишу периодску повишицу до године дана;
- 3) смењивање са дужности односно са положаја у трајању највише до 3 године;
- 4) отпуштање из поштанско-телеграфско-телефонске службе, са забраном повратка у исту за време од једне до три године.

Казне за дисциплинске преступе уписују се у персонални лист кажњеног радника.

Члан 11

Наплаћене новчане казне могу се употребљавати за унапређивање социјалних служби организације код које је запослен кажњени радник, или уносити у фондове који буду у ту сврху утврђени правилима организације, али не за повећање плата односно личног дохотка.

Члан 12

При одмеравању дисциплинске казне узимају се у обзир: тежина повреде радне дисциплине и њене последице, степен одговорности, величина штете, услови под којима је повреда извршена, ранији рад и владање радника, природа посла који радник врши, као и друге олакшавајуће и отежавајуће околности.

Члан 13

Гоњење дисциплинских неуредности застарјева за 30 дана од дана учињене повреде односно од дана кад се за њу сазнало, али у сваком случају у року од 6 месеци од дана учињене повреде.

Извршење казне за дисциплинске неуредности застарјева у року од 30 дана од дана правоснажности решења.

Члан 14

Гоњење дисциплинских преступа застарјева у року од године дана од дана кад се сазнало за дело, али у сваком случају за две године од дана извршења дела. Ако дело повлачи кривичну одговорност, гоњење за дисциплински преступ застарјева у истом року у коме застарјева и гоњење за кривично дело.

Извршење дисциплинске казне за дисциплински преступ застарјева у року од године дана од дана правоснажности пресуде.

У погледу прекида застарелости важе сходно одредбе Кривичног законика.

Члан 15

Раднику кажњеном за дисциплинску неуредност који у року од године дана од дана правоснажности решења о казни не учини никакву дисциплинску кривицу, као и раднику кажњеном за дисциплински преступ, сем казном из члана 10 тачка 4 овог правилника, који у року од три године од дана правоснажности пресуде не учини никакав дисциплински преступ, брише се из персоналног листа казна за дисциплинску кривицу и сматра се као да није ни био кажњаван.

Правоснажна дисциплинска казна из члана 10 овог правилника може се ублажити или се радник може делимично односно потпуно ослободити од извршења дисциплинске казне. У случају потпуног ослобођења од дисциплинске казне, сматра се као да радник није ни био осуђен. Ублажавање односно ослобођавање од казне врши Управни одбор Заједнице, осим дисциплинских казни које су биле предмет разматрања у другом степену од стране Саве-

зност вишег дисциплинског суда, за које ублажавање односно ослобођавање врши Савезно извршно веће.

Ублажавање односно ослобођавање од казне врши се на предлог директора предузећа за раднике предузећа, а на предлог генералног директора за раднике Генералне дирекције, или по молби радника, а по претходно прибављеном мишљењу првостепеног дисциплинског суда.

2. Дисциплински органи

а) Органи за решавање о дисциплинским неуредностима

Члан 16

О дисциплинској неуредности решава и казне изриче:

1) управник извршне јединице — за раднике извршне јединице;

2) управник (шеф) основне јединице — за раднике на подручју основне јединице;

3) директор предузећа — за раднике на подручју предузећа;

4) дисциплински суд при предузећу — за раднике чланове радничких савета и управних одбора, подразумевајући овде и раднике чланове Управног одбора Заједнице;

5) генерални директор — за раднике Генералне дирекције, као и за све остале раднике Заједнице, за повреде наређења која се односе на правилно и уредно функционисање поштанског, телеграфског и телефонског саобраћаја;

6) дисциплински суд при Генералној дирекцији као суд првог степена — за директоре предузећа и претседнике и чланове дисциплинских судова при предузећима, кад неуредност учине у својству претседника и чланова дисциплинског суда.

Директор предузећа и генерални директор могу овластити и друге руководне раднике предузећа односно Генералне дирекције за решавање о дисциплинским неуредностима радника.

б) Органи за решавање о дисциплинским преступима

Члан 17

Дисциплинске преступе решавају и казне изричу дисциплински судови.

Дисциплински судови образују се као судови првог и судови другог степена.

Дисциплински судови првог степена образују се код предузећа — за раднике предузећа, а код Генералне дирекције — за раднике Генералне дирекције.

Дисциплински суд при Генералној дирекцији као суд првог степена решава и по предметима дисциплинских преступа директора предузећа и претседника и чланова дисциплинских судова при предузећима које учине у својству претседника и чланова дисциплинског суда, као и радника — саизвршилаца који припадају разним предузећима.

Дисциплински суд при Генералној дирекцији као суд другог степена решава по жалбама против пресуда и решења дисциплинских судова предузећа донетих у првом степену.

Против пресуде или решења Дисциплинског суда при Генералној дирекцији донетог у првом степену може се изјавити жалба Савезном вишем дисциплинском суду.

Савезни виши дисциплински суд решава и казне изриче за дисциплинске неуредности и дисциплинске преступе претседника и чланова дисциплинског суда при Генералној дирекцији учињене у својству претседника односно чланова дисциплинског суда.

Решења и пресуде овог суда су коначни.

Члан 18

Дисциплински суд при Генералној дирекцији решава сукобе надлежности између дисциплинских судова предузећа.

Овај суд може изузетно затражити од сваког дисциплинског суда предузећа поједине дисциплинске предмете и сам их размотрити и расправити, а може из важних разлога поједине предмете уступити на решавање било ком дисциплинском суду предузећа.

Члан 19

У случају промене организације у оквиру Заједнице, за радника који је учинио дисциплински преступ, остаје надлежан дисциплински суд оне организације у којој је радник био запослен у тренутку извршења дела.

За радника који учини дисциплински преступ у другом предузећу, надлежан је дисциплински суд предузећа у коме је радник запослен.

У случају укидања или спајања предузећа, за радника који је учинио дисциплински преступ надлежан је дисциплински суд предузећа које је преузело радника.

Члан 20

Дисциплински судови суде у већу састављеном од претседника и два члана.

Претседник и чланови имају своје заменике.

Претседника и једног члана, као и њихове заменике, именује раднички савет предузећа односно Управни одбор Заједнице.

Другог члана и његовог заменика делегира синдикална организација.

Претседник дисциплинског суда мора имати правну спрему.

Функција претседника и чланова дисциплинског суда, као и њихових заменика, траје 2 године.

О свом раду дисциплински судови подносе извештај радничком савету предузећа односно Управном одбору Заједнице крајем сваке године.

Члан 21

Претседник и чланови дисциплинског суда независни су у вршењу своје дужности и суде по закону.

Члан 22

Претседник и чланови дисциплинског суда приступају на дужност дају ову свечану изјаву:

„Изјављујем да ћу се у свом раду придржавати Устава и закона и да ћу дужност члана дисциплинског суда вршити савесно и непристрасно.“

Изјава се даје пред претседником радничког савета предузећа односно претседником Управног одбора Заједнице.

Члан 23

Дисциплински суд може имати секретара, кога именује директор предузећа односно генерални директор, по правилу из реда радника са правном спремом.

3. Дисциплински поступак

а) Поступак при решавању о дисциплинским неуредностима

Члан 24

Кад управник (шеф), директор односно генерални директор утврди да је радник учинио дисциплинску неуредност или за ово сазна, дужан је против њега покренути поступак.

Ако је дисциплинску неуредност извршио радник — члан радничког савета и управног одбора, одлуку о покретању поступка доноси раднички савет или од њега овлашћени управни одбор предузећа и доставља је директору предузећа на даљи поступак.

Члан 25

Орган надлежан за кажњавање радника за дисциплинску неуредност по спроведеном поступку решењем оглашава радника кривим и кажњава га

одговарајућом дисциплинском казном за неуредност или обуставља поступак против њега.

Члан 26

Против решења о казни за дисциплинску неуредност може се жалити радник или синдикална организација, и то:

1) дисциплинском суду при предузећу — ако је казну изрекао управник извршне односно управник (шеф) основне јединице или директор предузећа;

2) Дисциплинском суду при Генералној дирекцији — ако је казну изрекао дисциплински суд при предузећу или генерални директор.

Жалба се подноси преко органа који је казну изрекао, у року од 8 дана од дана пријема решења.

Члан 27

Ако орган који је изрекао казну нађе да су разлози у жалби оправдани, може изменити решење о казни.

Ако радник односно синдикална организација нису задовољни измењеним решењем, могу се и против таквог решења жалити надлежном дисциплинском суду.

Члан 28

Одлука дисциплинског суда по жалби, коначна је.

Члан 29

Кад орган који је донео решење о казни за дисциплинску неуредност прими жалбу, дужан је испитати да ли је жалба благовремена и да ли је изјављена од овлашћеног лица.

Неблаговремену или од неовлашћеног лица изјављену жалбу орган из претходног става одбацује својим решењем.

Против решења о одбацивању жалбе радник односно синдикална организација може изјавити жалбу надлежном дисциплинском суду у року од 8 дана.

Члан 30

Правоснажно решење о казни за дисциплинску неуредност доставља се непосредном старешини ради извршења и евидентирања.

б) Поступак при решавању о дисциплинским преступима

Члан 31

Кад непосредни старешина или инспектор утврди или дозна да је радник учинио дисциплински преступ, дужан је одмах о томе поднети пријаву директору односно генералном директору.

Ако су саизвршиоци дисциплинског преступа радници разних предузећа, пријаву генералном директору подноси директор предузећа на чијем подручју је започет поступак.

Ако је дисциплински преступ учинио радник члан радничког савета или управног одбора, директор подноси пријаву радничком савету предузећа.

Члан 32

Кад директор односно генерални директор добије пријаву или сам сазна за дисциплински преступ, пошто претходно проведе потребне извиђаје и нађе да учињена радња претставља дисциплински преступ, подноси дисциплинском суду првог степена образложен захтев за покретање дисциплинског поступка.

Члан 33

Кад раднички савет добије пријаву, против радника члана радничког савета или управног одбора, одлучује да ли има места покретању дисциплинског поступка односно да ли треба извршити дослеђење.

Ако нађе да учињена радња не претставља дисциплински преступ, раднички савет ће пријаву одбацити, односно ако нађе да учињена радња претставља дисциплинску неуредност, доставиће предмет директору, на даљи поступак.

Ако нађе да је предмет довољно ислеђен и да учињена радња претставља дисциплински преступ, раднички савет ће доставити предмет директору предузећа ради подношења захтева дисциплинском суду за покретање дисциплинског поступка.

Ако нађе да треба извршити допуну извиђаја, раднички савет ће доставити предмет директору и означити у ком правцу треба вршити допуну извиђаја.

По извршеној допуни извиђаја директор предузећа предмет враћа радничком савету ради коначне одлуке.

Члан 34

Захтев за покретање дисциплинског поступка против директора предузећа подноси генерални директор, по претходном одобрењу радничког савета предузећа.

Генерални директор подноси захтев за покретање дисциплинског поступка и против радника — саизвршилаца који припадају разним предузећима.

Захтев за покретање дисциплинског поступка против претседника и чланова дисциплинског суда за време трајања мандата у вези са вршењем њихове функције, подноси орган који их именује.

Члан 35

Извиђаје, по правилу, врши непосредни старешина радника или инспектор предузећа односно Генералне дирекције.

Изузетно, у тежим случајевима, или ако то захтевају други разлози, извиђаје може вршити лице или комисија које одреди директор односно генерални директор.

Члан 36

Извиђајем се прибављају докази и чињенице потребни за утврђивање дела, проналажење одговорног лица или даље вођење поступка. Приликом вођења извиђаја, саслушање и друге извиђајне радње морају се утврдити записнички.

По завршеном извиђају, лице односно комисија која врши извиђаје подноси директору односно генералном директору извештај са својим мишљењем.

Члан 37

По пријему захтева за покретање дисциплинског поступка, претседник дисциплинског суда може наредити да се извиђаји допуне, и одредити лице које ће извиђаје водити.

Лице које је водило извиђаје, доставља списе извиђаја дисциплинском суду. Ако дисциплински суд одлучи да се покрене дисциплински поступак, доставља материјал извиђаја дисциплинском тужиоцу ради подизања оптужнице.

Ако дисциплински суд нађе да нема места вођењу дисциплинског поступка, обуставиће поступак и обавестиће о томе старешину и радника против кога је покренут дисциплински поступак.

Против решења дисциплинског суда о подизању оптужнице нема места жалби.

Члан 38

На основу одлуке о покретању дисциплинског поступка, дисциплински тужилац подиже оптужницу и заступа је пред дисциплинским судом.

Дисциплинског тужиоца именује директор односно генерални директор из реда радника, по правилу са правном спремом.

Дисциплински тужилац заступа оптужницу пред дисциплинским судом, изјављује жалбе, даје одговор на жалбу оптуженог, има права да мења и проширује оптужницу и да од оптужнице одустаје.

Дисциплински тужилац не може оптужницу проширити на другог радника нити од оптужнице одустати без претходне сагласности директора односно генералног директора.

Члан 39

Ако дисциплински суд нађе да у радњи којом је извршена повреда радне дисциплине има елементарна кривичног дела или привредног преступа, известиће о томе надлежни државни орган ради покретања поступка, као и старешину радника, ако пријаву није поднео старешина.

Дисциплински суд ће одлучити да ли ће против радника водити дисциплински поступак упоредо са кривичним или ће вођење дисциплинског поступка одложити до доношења одлуке надлежног државног органа односно суда.

Члан 40

Ако се у току претреса утврди да је радник учинио и друге повреде радне дисциплине, осим оних због којих се води поступак, дисциплински суд ће одлучити да ли се и по тим повредама може одмах одржати претрес или ће се претрес одложити ради потребног извиђања.

Ако дисциплински суд нађе да дело радника претставља неуредност, казниће га за неуредност.

Члан 41

По пријему оптужнице суд заказује претрес и доставља позив оптуженоме и дисциплинском тужиоцу. У позиву ће се назначити дан, место и време претреса.

Позиву за оптуженога прилаже се и један примерак оптужнице.

Између уручења позива оптуженоме и претреса треба да буде временски размак од најмање 8 дана, да би се оптужени могао припремити за одбрану.

Суд ће позвати и сведоке или вештаке, ако нађе да је потребно њихово присуство или саслушање на претресу.

Члан 42

Претрес пред дисциплинским судом је усмен и јаван.

Ако интереси службе или други оправдани разлози захтевају, суд може претрес огласити тајним у целини или у појединим деловима, по службеној дужности или на предлог оптуженога односно дисциплинског тужиоца, а може и на предлог сведока или вештака, ако за то постоје оправдани разлози.

Против решења о тајности претреса и против одлуке којом се одбија предлог, нема места жалби.

Члан 43

О претресу се води записник.

У записник се уносе подаци који су од утицаја на решавање о ствари, изјаве странака и све одлуке донете за време претреса.

У заглавље записника уноси се: који суд суди, када и где, против кога, због чега, састав већа, присутне странке, да ли оптужени има браниоца и ко му је бранилац, да ли је претрес јаван и час почетка претреса.

У записник се уноси у главним цртама цео ток претреса, као и да ли је било притовора на састав већа и предлога за изузеће, каква је одлука донета о томе, о читању оптужнице, саслушању оптуженога, о току доказног поступка, који су сведоци и

вештаци саслушани и њихови искази, какви су предлози стављени и шта је по њима одлучено и др.

Искази оптуженога, сведока и вештака уносе се сажето, а ако је потребно, поједини делови или цео исказ уносе се у записник дословце. Постављена питања не уносе се у записник, пошто се она виде из одговора.

У записнику треба истаћи да ли су и која питања забрањена од претседника суда као неумесна или недозвољена.

На крају, у записник треба унети кад се суд повукао на тајно већање ради доношења одлуке, какву одлуку је донео и прогласио, као и у колико је часова претрес закључен.

Ако је претрес био одложен, у записнику о настављању претреса констатује се кад се претрес наставља и где, какав је састав већа и ко је присутан претресу, а даље се записник води као што је изложено у претходним ставовима.

Записник потписују претседник и секретар (записничар).

Члан 44

Оптужени радник има право на претресу износити чињенице, предлагати доказе, износити своју одбрану, постављати питања саопштенима, сведоцима и вештацима, као и стављати примедбе и давати објашњења у вези са исказима сведока.

Оптужени радник у поступку пред дисциплинским судом има право узети браниоца. Бранилац има право разматрати списе и предузимати све процесне радње као и оптужени.

Синдикална организација може заступати радника пред дисциплинским судом, на захтев радника или уз његов пристанак.

Члан 45

По завршеном претресу суд се повлачи на тајно већање и гласање ради доношења пресуде односно решења.

О тајном већању води се посебан записник који се прилаже записнику претреса у запечаћеном омоту.

Записник мора садржати означење предмета на који се односи, састав већа, када је већање одржано, резултат већања и гласања, евентуално издвојена мишљења и каква је пресуда односно решење донето.

Записник потписују претседник већа, чланови већа и секретар (записничар).

Секретар (записничар) нема право учествовања у већању и гласању.

Члан 46

Пресуда се објављује одмах на претресу. Изузетно, ако предмет захтева дуже проучавање, суд може објављивање пресуде одложити највише за 3 дана, о чему обавештава странке.

Члан 47

Пресудом дисциплинског суда радник се оглашава кривим и кажњава за дисциплински преступ или се ослобађа од одговорности.

Отправак пресуде доставља се раднику, дисциплинском тужиоцу и синдикалној организацији.

Члан 48

Писмена пресуда односно решење мора да садржи нарочито:

1) увод, у коме ће се назначити који је суд судио, у каквом саставу, у чијој дисциплинској ствари, по чијој оптужници, када је претрес одржан и када је објављена пресуда односно решење;

2) диспозитив, у који улази: коме је и како пресуђено односно решено, са назначењем да ли је

оптужени ослобођен или оглашен кривим, као и за које дело. Приликом изношења дела треба објаснити у чему се оно састоји, и како и где је извршено. У диспозитиву долази још и изрека о казни и накнади штете и упутство о правном леку;

3) образложење, у коме се износи предмет оптужнице, које је чињенице суд утврдио и на основу којих доказа, зашто се оптужени ослобађава, односно у чему је оптужени теже повредио своју дужност, зашто се не усваја одбрана и које су отежавајуће и олакшавајуће околности узете у обзир при изрицању казне, затим разлагање одлуке суда о обавези накнаде штете, нарочито на основу чега је утврђено постојање штете и њена висина, и зашто је осуђени материјално одговоран за исту.

Члан 49

Оптуженоме припадају путни трошкови због учествовања на претресу само ако је ослобођен од одговорности.

Члан 50

О извршењу пресуде стара се орган коме је пресуда достављена ради извршења.

Ако жалбу на пресуду изјаве само поједини оптужени, одложиће се извршење пресуде и у погледу оних оптужених који нису изјавили жалбу.

Члан 51

Против пресуде и решења дисциплинског суда првог степена, радник, синдикална организација и дисциплински тужилац могу изјавити жалбу надлежном дисциплинском суду другог степена у року од 15 дана од дана пријема пресуде односно решења.

Жалба се подноси дисциплинском суду који је изрекао пресуду односно решење.

Примерак жалбе првостепени суд ће доставити противној страни, која може у року од 8 дана од дана пријема поднети суду одговор на жалбу. Жалбу и одговор на жалбу са свим списима дисциплински суд ће доставити дисциплинском суду другог степена.

Жалба се може изјавити против целе пресуде, а може и само на одлуку о кривици или казни или у погледу накнаде штете.

Кад дисциплински суд првог степена прими жалбу, разматра исту и ако утврди да је благовремена и поднета од овлашћеног лица, доставиће је са свим списима дисциплинском суду другог степена. Ако жалба није благовремена или је изјављена од неовлашћеног лица, суд ће је одбацити решењем. Против овог решења може се изјавити жалба дисциплинском суду другог степена у року од 8 дана од дана његовог пријема.

Члан 52

Дисциплински суд другог степена решава по жалби по правилу, без присуства странака. Кад овај суд решава по предметима из члана 18 став 2 овог правилника, претрес је усмен и јаван.

Члан 53

Пресуда и решење дисциплинског суда другог степена су коначни.

Члан 54

Надлежни орган односно старешина, који је поднео захтев за покретање дисциплинског поступка, као и радник односно синдикална организација, могу против правоснажне пресуде тражити обнову дисциплинског поступка у случајевима и под условима који су предвиђени у Законнику о кривичном поступку.

Члан 55

Сви предмети у дисциплинском поступку сматрају се хитним.

У дисциплинском поступку не плаћају се никакве таксе.

Трошкове дисциплинског поступка сноси претресач односно Генерална дирекција.

Члан 56

Државни органи и уставове дужни су указивати правну помоћ дисциплинским органима Заједнице.

Члан 57

У поступку пред дисциплинским судом, ако овим правилником није другачије одређено, примењиваће се сходно одредбе Законика о кривичном поступку.

4. Удаљење с посла

Члан 58

У погледу удаљења с посла, на раднике Заједнице примењују се сходно одредбе Закона о радним односима.

III МАТЕРИЈАЛНА ОДГОВОРНОСТ

Члан 59

Радник који у вези са вршењем службе односно посла својом кривицом учини штету организацији код које је запослен, дужан је штету накнадити.

Члан 60

Ако је штета учињена од стране више радника, висина накнаде утврђује се посебно за сваког радника, сразмерно његовој одговорности за учињену штету.

Ако се за сваког појединог радника не може утврдити сразмерна одговорност за штету, накнада се одређује у подједнаким износима.

Члан 61

Поступак за утврђивање и наплату настале штете покреће непосредни старешина радника.

Постојање штете и околности под којима је она настала, њену висину, као и ко је штету учинио, утврђује стручна комисија.

Ако ове чињенице и околности нису спорне, комисија се неће образовати.

Стручна комисија се састоји од три члана.

Комисију образује управни одбор организације.

Члан 62

Висина накнаде штете одређује се према важећем ценовнику, односно према рачуну извршене оправке.

За средства чија вредност није одређена ценовником или се оправка не може извршити, висину штете утврђује комисија.

Члан 63

Ако је штета учињена дисциплинским преступом, дисциплински суд ће пресудом расправити питање накнаде штете.

Ако се висина штете не може одмах утврдити или би се расправљањем о штети ометао брзи ток дисциплинског поступка, дисциплински суд ће расправити само питање дисциплинске кривице и о томе извести надлежног старешину ради одлучивања о накнади штете.

На основу правоснажне пресуде дисциплинског суда којом је радник обавезан да накнади штету може се захтевати издавање платног налога по одредбама Закона о парничном поступку.

Члан 64

Решење о накнади штете доноси:

1) управник (шеф) основне јединице — за раднике на подручју основне јединице до износа од 10.000 динара;

2) директор — за раднике на подручју предузећа до износа од 100.000 динара;

3) генерални директор — за раднике Генералне дирекције и директоре предузећа до износа од 100.000 динара.

Обавеза на накнаду штете која премаша износ од 100.000 динара утврђује се у парничном поступку пред редовним судом.

Члан 65

Решење о накнади штете коју заједнички учине радници разних предузећа, доноси генерални директор.

Члан 66

Пре доношења решења старешина је дужан записнички саслушати радника који је штету учинио.

Ако штету заједнички учине радници разних предузећа Заједнице, поступак води оно предузеће на чијем је подручју учињена штета.

Члан 67

Против решења о накнади штете радник има право приговора управном одбору предузећа односно Управном одбору Заједнице у року од 8 дана од дана пријема решења.

Против решења о накнади штете није дозвољена жалба.

На основу решења о накнади штете не може се водити принудно извршење, него се може предложити издавање платног налога по одредбама Закона о парничном поступку (члан 426).

Члан 68

Из оправданих разлога радник се може ослободити од плаћања накнаде штете у целини или делимично.

Решење о ослобођењу од плаћања накнаде штете доноси раднички савет предузећа за раднике предузећа уз одобрење Управног одбора Заједнице, односно Управни одбор Заједнице за раднике Генералне дирекције и директоре предузећа.

Решење из претходног става доставља се на сагласност савезном Државном секретаријату за послове финансија.

Решење о ослобођењу од плаћања накнаде штете не може се донети ако је штета учињена намерно.

Члан 69

За штету коју радник при вршењу службе учини грађанима или правним лицима, одговара организација код које је радник запослен.

Ако је организација исплатила накнаду штете, има право тражити од радника накнаду исплаћеног износа, ако је радник проузроковао штету намерно или из крајње непажње.

Захтев за накнаду штете од радника застареваше у року од 6 месеци од дана извршене исплате.

IV ЗАВРШНА ОДРЕДБА

Члан 70

Овај правилник ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

ГДЛНТТ бр. 63-3925/1

17 марта 1959 године

Београд

Генерална дирекција Југословенских пошта,
телеграфа и телефона

Генерални директор,
Милан Милановић, с. р.

Претседник
Управног одбора,
Гојко Бубало, с. р.

315.

На основу члана 4 став 3 тачка 1 Закона о превозу на железницама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 46/57) и тачке 3 Одлуке о посебним условима превоза на железничким пругама узаног колосека („Службени лист ФНРЈ“, бр. 23/58), Генерална дирекција Југословенских железница, уз сагласност Секретаријата Савезног извршног већа за саобраћај и везе, савезног Државног секретаријата за послове финансија и савезног Државног секретаријата за послове робног промета, доноси

РЕШЕЊЕ

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ТАРИФЕ ЗА ПРЕВОЗ РОБЕ НА ПРУГАМА ЈУГОСЛОВЕНСКИХ ЖЕЛЕЗНИЦА

1. У Тарифи за превоз робе на пругама Југословенских железница, део 1 — Опште тарифске одредбе, од 1 августа 1958 године, која је отштампана у издању Генералне дирекције Југословенских железница, у члану 10 у одредби под б), врсте специјалних кола за које важе повећани допунски рокови приликом претовара, допуњују се колима узаног колосека серије „G1“ и „Ge1“.

У члану 10 на крају одредбе под с) уместо тачке ставља се тачка и запета и додаје се одредба под d), која гласи:

„d) за превоз робе на пругама колосека 0,76 и 1,00 м:

— за брзовоз, за сваких отпочетих 300 тарифских километара 1 дан;

— за споровоз, за сваких отпочетих 200 тарифских километара 1 дан.“

У члану 13 тачка 3 после речи: „сламе“ додају се речи: „дрвног и ретортног угља, дрвне вуне“.

У члану 17 тачка 1 став 3 бришу се речи: „старо гвожђе, отпаци од хартије и текстила“.

У члану 18 тачка 1 предвиђени најмањи новчани износ поузећа којим се пошиљка може оптеретити мења се од 5.000 на 3.000 динара.

2. У Тарифи за превоз робе на пругама Југословенских железница, део 2 — Опште одредбе о рачунању возарине, од 1 августа 1958 године, која је отштампана у издању Генералне дирекције Југословенских железница, у члану 10 тачка 5 у списку кабасте робе, на крају редног броја 9 уместо тачке и запете ставља се запета и додају речи: „осим ако је уметнуто најмање 10 комада један у други, или ако су пљоснато сложени“.

У члану 10 тачка 5 у списку кабасте робе, после редног броја 13 уместо тачке ставља се тачка и запета и додају два нова редна броја, који гласе:

„14) пловна возила;

15) styropor.“

3. У Тарифи за превоз робе на пругама Југословенских железница, део 6 — Изузетне тарифе, од 16 новембра 1957 године, која је отштампана у издању Генералне дирекције Југословенских железница, у позицији 020 (боксит сиров) уврштавају се станице Хан Пијесак и Зворник, као станице од којих важи ова изузетна тарифа.

У позицији 218 (боксит сиров) уврштава се станица Хан Пијесак, као станица од које важи ова изузетна тарифа.

4. Ово решење ступа на снагу по истеку 15 дана од дана објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

ГДЈЖ бр. 1823/59

15 априла 1959 године

Београд

Генерална дирекција Југословенских железница

Генерални директор,
Благоје Богавац, с. р.

Претседник
Управног одбора,
Петар Стошић, с. р.

316.

На основу члана 43 став 2 тачка 3 Уредбе о организацији, пословању и управљању Југословенским поштама, телеграфима и телефонима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 53/53), Генерална дирекција пошта, телеграфа и телефона доноси

РЕШЕЊЕ

О ПУШТАЊУ У ТЕЧАЈ ТРЕЋЕ СЕРИЈЕ ПРИГОДНИХ ПОШТАНСКИХ МАРАКА С МОТИВИМА ИЗ ЈУГОСЛОВЕНСКЕ ФЛОРЕ

На дан 25 маја 1959 године пустиће се у течај грећа серија пригодних поштанских марака с мотивима из југословенске флоре.

Серија ових марака има девет вредности, са следећим мотивима, у следећим бојама:

1) од 10 динара, лаванда — плава, зелена и јоргована; аста;

2) од 15 динара, крушина — жута, тамномрка, зелена и црвена;

3) од 20 динара бели бун — тамноокераста, мркокарминска, тамнозелена и зеленкастожута;

4) од 25 динара, једић — светломаслинаста, љубичастошкриљаста и тамнозелена;

5) од 30 динара, боровнице — ружичастојоргована, тамноплава и зелена;

6) од 35 динара, клека — светломрка, тамнозелена, љубичастоплава и зелена;

7) од 50 динара, јагорчевина — мрка, тамнозелена, жута и наранџаста;

8) од 70 динара, нар-шипак — окерастожута, зелена, црвена и лимунастожута;

9) од 100 динара, татула — кестењастомрка, тамнозелена, светлосива и зеленкастожута.

На свим маркама испод мотива отштампано је „Југославија“ — латиницом на вредностима од 10, 20, 30, 35 и 70 динара, а ћирилицом на вредностима од 15, 25, 50 и 100 динара.

Назив биљке штампан је на свакој марки на латинском језику.

Ознаке вредности штампане су у разним угловима марке

Ове марке биће у продаји код свих већих пошта до утрошка, а за франкирање поштанских пошиљака важиће неограничено време.

Бр. 09-226/7

9 априла 1959 године

Београд

Генерална дирекција пошта, телеграфа и телефона

Генерални директор,

Никола Милановић, с. р.

317.

На основу члана 43 став 2 тачка 3 Уредбе о организацији, пословању и управљању Југословенским поштама, телеграфима и телефонима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 53/53), Генерална дирекција пошта, телеграфа и телефона доноси

РЕШЕЊЕ

О ПУШТАЊУ У ТЕЧАЈ ПРИГОДНЕ ПОШТАНСКЕ МАРКЕ ПОВОДОМ ОДРЖАВАЊА IV ЈУГОСЛОВЕНСКЕ ФИЛАТЕЛИСТИЧКЕ ИЗЛОЖБЕ (ОМЛАДИНСКЕ) У ДУБРОВНИКУ

На дан 24 маја пустиће се у течај пригодна поштанска марка од 20 динара поводом одржавања IV југословенске филателистичке изложбе (омладинске) у Дубровнику — „ЈУФИЗ IV — 1959“.

Слика марке, плаве, тамнозелене и маслинасто-зелене боје, приказује стари Дубровник по уљаној

слици из XVI века. На горњој ивици марке учртано је латиницом: „Југославија“, а ознака вредности је у доњем десном углу марке. Лево испод натписа: „Југославија“ стоји: „Јуфиз IV“, а десно: „Дубровник 1959“. На врпци испод ознаке вредности стоји још: „Дубровник XVI ст.“.

Ова марка биће у продаји само на главним поштама у градовима седишта предузећа птт саобраћаја (Београд, Загреб, Љубљана, Сарајево, Скопље, Титоград, Нови Сад, Ниш, Сплит и Ријека) и у Дубровнику.

09 — Бр. 2831/3

21 априла 1959 године

Београд

Генерална дирекција пошта, телеграфа и телефона

Генерални директор,

Никола Милановић, с. р.

318.

На основу члана 6 Уредбе о југословенским стандардима, савезним прописима квалитета производа и произвођачким спецификацијама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 17/51), Савезна комисија за стандардизацију доноси

РЕШЕЊЕ

О ЈУГОСЛОВЕНСКИМ СТАНДАРДИМА ЗА ВЕЛИЧИНЕ И ЈЕДИНИЦЕ

1. У издању Савезне комисије за стандардизацију доносе се следећи југословенски стандарди: Величине и јединице. Називи, ознаке и дефиниције специфичне тежине под разним условима — — — JUS A.A.1.021 Величине и јединице. Називи, ознаке и дефиниције порозности и сродних величина — — — — — JUS A.A.1.022

2. Наведени југословенски стандарди објављени су у посебном издању Савезне комисије за стандардизацију, које чини саставни део овог решења.

3. Ови југословенски стандарди ступају на снагу 1 јула 1959 године.

Бр. 11-1711

15 априла 1959 године

Београд

Претседник

Савезне комисије за стандардизацију,

инж. Славолуб Виторовић, с. р.

319.

На основу члана 6 Уредбе о југословенским стандардима, савезним прописима квалитета производа и произвођачким спецификацијама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 17/51), Савезна комисија за стандардизацију доноси

РЕШЕЊЕ

О ЈУГОСЛОВЕНСКИМ СТАНДАРДИМА ЗА МЕРЕЊА И ИСПИТИВАЊА У ЕЛЕКТРОТЕХНИЦИ

1. У издању Савезне комисије за стандардизацију доносе се следећи југословенски стандарди: Мерење унутрашњег и површинског специфичног отпора електричних

изолационих материјала — — — JUS N.A.5.011 Поступци за добијање и одржавање константне релативне влажности помоћу водених раствора — — — JUS N.A.5.032

Основна испитивања климатске и механичке издржљивости саставних делова електронских уређаја JUS N.A5.700

2. Наведени југословенски стандарди објављени су у посебном издању Савезне комисије за стандардизацију, које чини саставни део овог решења.

3. Ови југословенски стандарди ступају на снагу 1 јула 1959 године.

Бр. 15-1712

15 априла 1959 године

Београд

Претседник

Савезне комисије за стандардизацију,

инж. Славољуб Виторовић, с. р.

По извршеном сравњењу са изворним текстом утврђено је да су се у тексту Закона о станбеним односима, објављеном у „Службеном листу ФНРЈ“, бр. 16/59, поткрале ниже наведене грешке, те се даје

ИСПРАВКА

ЗАКОНА О СТАНБЕНИМ ОДНОСИМА

1. У члану 45 став 3 у претпоследњем реду после речи „обезбеђењу“ треба да стоји реч „доказа“;

2. У члану 123 став 1 у другом реду уместо „118“ треба да стоји „119“;

3. У члану 178 испуштена је тачка 4), која гласи:

„4) лице које се без дозволе надлежног органа бави у виду занимања давањем станбених просторија потстанарима на коришћење“;

4. У члану 184 став 1 у петом реду уместо „користно“ треба да стоји „користило“.

5. Испред члана 202 испуштен је наслов, који гласи:

„Глава V Завршне одредбе“.

Из Савезне народне скупштине, Београд, 25 априла 1959 године.

По извршеном сравњењу са изворним текстом утврђено је да се у тексту Закона о станбеним задругама, објављеном у „Службеном листу ФНРЈ“, бр. 16/59, поткрала ниже наведена грешка, те се даје

ИСПРАВКА

ЗАКОНА О СТАНБЕНИМ ЗАДРУГАМА

У члану 79 у последњем реду трећег става, уместо „ујоме за отплату цене“ треба да стоје речи: „укупно уплаћених износа“.

Из Савезне народне скупштине, Београд, 25 априла 1959 године.

ИЗ СЛУЖБЕНИХ ЛИСТОВА НАРОДНИХ РЕПУБЛИКА

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

„Службени гласник Народне Републике Србије“ у броју 12 од 21 марта 1959 године објављује:

Наредбу о забрани лова рибе у Власинском Језеру.

У броју 13 од 28 марта 1959 године објављује: Уредбу о почетку рада и саставу органа управљања Правног факултета у Новом Саду;

Одлуку о почетку рада Окружног суда у Пријепљу;

Одлуку о утврђивању стопа доприноса за социјално осигурање за поједине гране осигурања;

Одлуку о измени Одлуке о начину управљања и пословања Републичког фонда за станбену изградњу;

Решење о одређивању грађевинских објеката и образложењу комисије за преглед тих објеката у 1959 години;

Наредбу о вакцинисању становништва на територији Народне Републике Србије у 1959 години (програм вакцинације);

Наредбу о гранама специјалности за које постоји нарочита потреба за службеницима са високом стручном спремом;

Наредбу о обавезном вакцинисању становништва против великог кашља;

Извештај о резултату допунског избора за народног посланика у Већу произвођача Народне скупштине Народне Републике Србије у произвођачкој групи индустрија, трговина и занатство у Изборном срезу Тител;

Правила о изменама Правила о начину пословања Републичког фонда за станбену изградњу;

Конкурс за давање зајмова за комуналне радове (водовод, канализацију и електричну разводну мрежу) из средстава Републичког фонда за станбену изградњу;

Конкурс за давање зајмова општинским фондovima за кредитирање станбене изградње ради изградње основних школа;

Конкурс за давање зајмова пољопривредним производачким организацијама (пољопривредна добра, сељачке радне задруге, задружне експлоатације) за станбену изградњу из средстава Републичког фонда за станбену изградњу.

НАРОДНЕ НОВИНЕ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ

„Народне новине“ службени лист Народне Републике Хрватске у броју 11 од 19 марта 1959 године објављују:

Правилник о организацији и раду Секретаријата за пољопривреду Извршног већа Сабора;

Правилник о организацији и раду Управе за водопривреду.

У броју 12 од 26 марта 1959 године објављују: Уредбу за извршење Закона о уређењу имовинских односа насталих самовласним заузећем (узурпацијом) земљишта у општенародној имовини;

Одлуку о допуни Одлуке о оквирима за утврђивање положајних плата службеника у научним установама у Народној Републици Хрватској;

Правилник о висини посебног додатка за санитарне инспекторе;

Наредбу о почетку рада новооснованих средњих судова I, II и III у Загребу, о пружању правне помоћи судовима, о вршењу послова у вези са правним саобраћајем с иностранством, о вођењу земљишних књига и о чувању архиве укинутих судова;

Правилник о организацији и раду Управе за рибарство.

УРАДНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СЛОВЕНИЈЕ

„Урадни лист Народне Републике Словеније“ у броју 9 од 19 марта 1959 године објављује само одлуке народних одбора.

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

„Службени лист Народне Републике Босне и Херцеговине“ у броју 7 од 20 марта 1959 године објављује:

Одлуку о изменама Одлуке о оквирима за утврђивање положајних плата за положаје секретара народних одбора;

Одлуку о надлежности за додељивање и отзивање станова;

Одлуку о укидању Одлуке о одређивању граница за прописивање општинских такса;

Одлуку о укидању Одлуке о одређивању граница за прописивање општинског пореза на промет;

Одлуку о измени и допуни Одлуке о новом саставу Комисије за верска питања;

Решење о именовању Комисије за национализацију при Извршном већу НРБиХ;

Решење о изменама Решења о категорисању положаја и одређивању положајних плата у проsvетним установама;

Решење о разрешењу и постављењу секретара Секретаријата Савета за социјалну политику НРБиХ;

Правилник о риболовним дозволама.

У броју 8 од 27 марта 1959 године објављује:

Уредбу о Пољопривредном заводу у Бањој Луци;

Одлуку о додељивању и расподели средстава за побољшање услова коришћења годишњег одмора и других одмора радних људи и омладине;

Одлуку о оквирима за утврђивање положајних плата службеника републичких органа;

Наредбу о изменама и допунама Наредбе о занатским радиностима које су сродне и о занатским радиностима које се међусобно допуњују;

Наредбу о одређивању занатских радиности у којима се може дозволити организовање рада код куће радника („рад на сит“);

Решење о постављењу помоћника секретара за саобраћај и путеве Извршног већа НРБиХ;

Решење о постављењу директора Државног архива НРБиХ;

Решење о измени Решења о именовању претседника сталних и повремених чланова Комисије за службеничке послове НРБиХ;

Исправку Одлуке о најмањим количинама сече у шумама у друштвеној својини за снабдевање становништва за поједине гране управљања;

Исправку Списка овлашћених пројектаната за грађевинско пројектовање.

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЦРНЕ ГОРЕ

„Службени лист Народне Републике Црне Горе“ у броју 5 од 3 марта 1959 године објављује:

Уредбу о организацији и раду Секретаријата за општу управу Извршног већа Народне скупштине Народне Републике Црне Горе;

Уредбу о организацији и раду Савета за културу Народне Републике Црне Горе;

Уредбу о организацији и раду Секретаријата за опште привредне послове Извршног већа Народне скупштине Народне Републике Црне Горе;

Упутство за рационално пројектовање и економско извођење станбених зграда;

Наредбу о достављању извештаја и података о предметима управног поступка;

Решење о одобрењу оснивања и рада Савеза народних и радничких универзитета НР Црне Горе;

Решење о одобрењу оснивања и рада Друштва за путеве НР Црне Горе.

САДРЖАЈ:

	Страна
294. Указ о проглашењу Општег закона о заштити споменика културе — — — — —	409
Општи закон о заштити споменика културе — — — — —	409
295. Указ о проглашењу Закона о допунама Закона о средствима привредних организација — — — — —	414
Закон о допунама Закона о средствима привредних организација — — — — —	414
296. Указ о проглашењу Закона о помоћи члановима породица чији су храниоци на обавезној војној служби — — — — —	414
Закон о помоћи члановима породица чији су храниоци на обавезној војној служби — — — — —	415

	Страна
297. Одлука о измени и допуни Савезног друштвеног плана за 1959 годину — — — — —	417
298. Одлука о додељивању средстава из привредних резерви федерације — — — — —	417
299. Одлука о додељивању средстава из привредних резерви федерације за изградњу поморских лука — — — — —	418
300. Одлука о стопама доприноса за социјално осигурање — — — — —	418
301. Одлука о овлашћењу Савезног извршног већа за доношење прописа о учешћу непосредних инвеститора у трошковима припреме и комуналног уређења грађевинског земљишта — — — — —	420
302. Одлука о допуни Одлуке о посебном учешћу у дохотку и о заједничким резервним фондовима привредних организација — — — — —	420
303. Одлука о допуни Одлуке о ограничењу коришћења средстава амортизације и о нижим стопама амортизације за привредне организације одређених делатности — — — — —	420
304. Уредба о изменама и допунама Уредбе о фондовима за кадрове у привреди — — — — —	421
305. Одлука о подизању Посланства Федеративне Народне Републике Југославије у Картуму на степен амбасаде — — — — —	423
306. Одлука о стопама доприноса за кадрове у привреди за 1959 годину — — — — —	423
307. Одлука о приходима друштвених инвестиционих фондова народних република и општина за финансирање инвестиција за унапређивање туризма — — — — —	423
308. Наредба о одлагању плаћања отплата по зајмовима за обртна средства задружних организација — — — — —	423
309. Наредба о паушалним основицама доприноса из личног дохотка радника привредних организација са паушалним обрачуном — — — — —	424
310. Наредба о допунама Наредбе о давању инвестиционих зајмова без конкурса из средстава Општег инвестиционог фонда за набавке опреме за грађевинарство — — — — —	425
311. Наредба о висини марже која се може зарачунати у основицу за регрес при продаји огревног материјала за потребе широке потрошње — — — — —	425
312. Решење о осигурању телеграфско-телефонских линија Југословенских пошта, телеграфа и телефона — — — — —	425
313. Решење о рангу школа и течајева (курсева) — — — — —	427
314. Правилник о дисциплинској и материјалној одговорности службеника и радника Заједнице привредних предузећа Југословенских пошта, телеграфа и телефона — — — — —	428
315. Решење о изменама и допунама Тарифе за превоз робе на пругама Југословенских железница — — — — —	433
316. Решење о пуштању у течај треће серије пригодних поштанских марака с мотивима из југословенске флоре — — — — —	434
317. Решење о пуштању у течај пригодне поштанске марке поводом одржавања IV Југословенске филателистичке изложбе (омладинске) у Дубровнику — — — — —	434
318. Решење о југословенским стандардима за величине и јединице — — — — —	434
319. Решење о југословенским стандардима за мерења и испитивања у електротехници — — — — —	434
Исправка Закона о станбеним односима — — — — —	435
Исправка Закона о станбеним задругама — — — — —	435